

2024/3012

6.12.2024

UREDBA (EU) 2024/3012 EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

z dne 27. novembra 2024

o vzpostavitvi okvira Unije za certificiranje trajnih odvzemov ogljika, gospodarjenja z ogljikom in shranjevanja ogljika v izdelkih

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 192(1) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ⁽¹⁾,

ob upoštevanju mnenja Odbora regij ⁽²⁾,

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom ⁽³⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Na podlagi Pariškega sporazuma, sprejetega na podlagi Okvirne konvencije Združenih narodov o spremembi podnebja (UNFCCC) (v nadaljnjem besedilu: Pariški sporazum), ki je bil odobren s Sklepom Sveta (EU) 2016/1841 ⁽⁴⁾, se je mednarodna skupnost dogovorila, da bo zadržala dvig povprečne globalne temperature precej pod 2 °C nad predindustrijsko ravnjo in si prizadevala omejiti dvig temperature na 1,5 °C nad predindustrijsko ravnjo. Konferenca pogodbenic UNFCCC je 13. novembra 2021 sprejela tudi Glasgowski podnebni pakt, v katerem je navedeno, da bo vpliv podnebnih sprememb pri dvigu temperature za 1,5 °C veliko manjši kot pri dvigu za 2 °C, in si bo odločno prizadevala za omejitev dviga temperature na 1,5 °C. Unija in njene države članice so pogodbenice Pariškega sporazuma in so trdno zavezane njegovemu izvajanju z zmanjšanjem emisij toplogrednih plinov in povečanjem odvzema ogljika.
- (2) Poročila Medvladnega panela za podnebne spremembe (IPCC) kažejo, da je na svetovni ravni omejitev globalnega segrevanja na 1,5 °C vse manj verjetna, če do konca tega desetletja in v naslednjih desetletjih ne bo prišlo do hitrega in velikega zmanjšanja svetovnih emisij toplogrednih plinov. V poročilih IPCC je tudi jasno navedeno, da je uvajanje odvzema ogljikovega dioksida (CO₂) za izravnavo težko odpravljenih preostalih emisij neizogibno, če želimo doseči neto ničelne emisije CO₂ ali toplogrednih plinov. To bo zahtevalo obsežno uvajanje trajnostnih dejavnosti za zajemanje CO₂ iz ozračja in njegovo trajno shranjevanje v geoloških, kopenskih ali morskih zbiralnikih, vključno z oceani, ali v izdelkih z dolgo življenjsko dobo. Unija s sedanjimi politikami v tem trenutku ni na pravi poti, da bi dosegla zahtevane odvzeme ogljika: v zadnjih letih se v Uniji odvzemi ogljika v kopenskih ekosistemih zmanjšujejo, prav tako pa v tem trenutku ni pomembnejših industrijskih odvzemov ogljika.
- (3) Cilj te uredbe je razviti prostovoljni okvir Unije za certificiranje trajnih odvzemov ogljika, gospodarjenja z ogljikom in shranjevanja ogljika v izdelkih (v nadaljnjem besedilu: okvir Unije za certificiranje), da bi se olajšala in spodbujala razširjenost visokokakovostnih odvzemov ogljika in zmanjšanje emisij iz tal ob doslednem spoštovanju ciljev Unije o biotski raznovrstnosti in ničelni stopnji onesnaževanja, in sicer kot dopnilo trajnim zmanjšanjem emisij v vseh

⁽¹⁾ UL C 184, 25.5.2023, str. 83.

⁽²⁾ UL C 157, 3.5.2023, str. 58.

⁽³⁾ Stališče Evropskega parlamenta z dne 10. aprila 2024 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in odločitev Sveta z dne 19. novembra 2024.

⁽⁴⁾ Sklep Sveta (EU) 2016/1841 z dne 5. oktobra 2016 o sklenitvi Pariškega sporazuma, sprejetega na podlagi Okvirne konvencije Združenih narodov o spremembi podnebja, v imenu Evropske unije (UL L 282, 19.10.2016, str. 1).

sektorjih. Okvir Unije za certificiranje bo torej orodje za podporo doseganju ciljev Unije v okviru Pariškega sporazuma, zlasti skupnemu doseganju cilja podnebne nevtralnosti do leta 2050 iz Uredbe (EU) 2021/1119 Evropskega parlamenta in Sveta⁽⁵⁾. Vsi odvzemi ogljika in zmanjšanja emisij iz tal, ki so certificirani na podlagi okvira Unije za certificiranje, bi morali prispevati k doseganju nacionalno določenega prispevka Unije in njenih podnebnih ciljev. Da bi se izognili dvojnemu štetju, ti odvzemi ogljika in zmanjšanja emisij iz tal torej ne bi smeli prispevati k nacionalno določenim prispevkom tretjih oseb ali mednarodnim shemam skladnosti. Unija se je prav tako zavezala, da bo po letu 2050 ustvarjala negativne emisije. Pomemben instrument za povečanje odvzemov ogljika v kopenskih ekosistemih je Uredba (EU) 2018/841 Evropskega parlamenta in Sveta⁽⁶⁾ o vključitvi emisij toplogrednih plinov in odvzemov zaradi rabe zemljišč, spremembe rabe zemljišč in gozdarstva (LULUCF) v okvir podnebne in energetske politike do leta 2030, ki kot cilj Unije določa neto odvzeme v višini 310 milijonov ton ekvivalenta CO₂ do leta 2030 in dodeljuje cilje posameznim državam članicam.

- (4) Komisija v skladu s svojim sporočilom z dne 6. februarja 2024 z naslovom „Na poti k ambicioznemu industrijskemu upravljanju ogljika za EU“ namerava oceniti splošne cilje za potrebe po odvzemu ogljika v skladu s podnebnimi ambicijami Unije za leto 2040 in ciljem, da se do leta 2050 doseže podnebna nevtralnost, po tem letu pa negativne emisije; oblikovati možnosti politike in mehanizme podpore za industrijske odvzeme ogljika, vključno s tem, ali in kako jih upoštevati v sistemu Unije za trgovanje z emisijami, in ob tem v okviru programa Obzorje Evropa – okvirnega programa za raziskave in inovacije, vzpostavljenega z Uredbo (EU) 2021/695 Evropskega parlamenta in Sveta⁽⁷⁾ – in sklada za inovacije – vzpostavljenega z Direktivo 2003/87/ES Evropskega parlamenta in Sveta⁽⁸⁾ – spodbujati evropske raziskave, inovacije in predstavitve prototipov novih tehnologij za industrijski odzem CO₂. Poleg tega je primerno, da Komisija oceni, kakšne so možnosti za določitev ciljev Unije za odvzeme ogljika, in pri tem jasno določi ločen cilj za trajne odvzeme ogljika.
- (5) S harmoniziranim okvirom Unije za certificiranje naj bi se izboljšali okoljska celovitost in preglednost trajnih odvzemov ogljika, gospodarjenja z ogljikom in shranjevanja ogljika v izdelkih, krepilo pa naj bi se tudi zaupanje v njihovo certificiranje ob hkratnem zmanjšanju s tem povezanih upravnih stroškov. Prostovoljna narava okvira Unije za certificiranje pomeni, da bodo lahko obstoječe in nove javne in zasebne certifikacijske sheme na podlagi te uredbe zaprosile za priznanje Komisije, vendar to za njihovo delovanje v Uniji ne bo obvezno.
- (6) V Uredbi (EU) 2021/1119 je določen tudi zavezujoč podnebni cilj Unije, in sicer do leta 2030 doseči domače zmanjšanje neto emisij toplogrednih plinov za vsaj 55 % v primerjavi z ravnmi iz leta 1990. Da bodo do leta 2030 resnično uvedeni zadostni blažilni ukrepi, je prispevek neto odvzemov k podnebnemu cilju Unije za leto 2030 omejen na 225 milijonov ton ekvivalenta CO₂.
- (7) Okvir Unije za certificiranje bo prispeval k temu, da se v Uniji razvijejo trajni odvzemi ogljika, gospodarjenje z ogljikom in shranjevanje ogljika v izdelkih, ki prinašajo nedvoumno pozitiven vpliv na podnebje, obenem pa se preprečuje zeleno zavajanje. V primeru gospodarjenja z ogljikom bi moral okvir Unije za certificiranje spodbujati tudi uvajanje dejavnosti, ki prinašajo posredne koristi za biotsko raznovrstnost, s čimer prispevajo k doseganju ciljev za obnovo narave, določenih v pravu Unije.
- (8) Primerno je, da se z okvirom Unije za certificiranje spodbujajo tudi raziskave in inovacije, vključno s poudarjanjem vloge ustreznih raziskovalnih programov, da bi za nove tehnologije olajšali dostop do trga. V zvezi s tem se Komisija in države članice spodbujajo, da vzpostavijo meddisciplinarno sodelovanje z nacionalnimi in regionalnimi raziskovalnimi ustanovami, znanstveniki, kmeti ter malimi in srednjimi podjetji.

⁽⁵⁾ Uredba (EU) 2021/1119 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 30. junija 2021 o vzpostavitvi okvira za doseganje podnebne nevtralnosti in spremembi uredb (ES) št. 401/2009 in (EU) 2018/1999 (evropska podnebna pravila) (UL L 243, 9.7.2021, str. 1).

⁽⁶⁾ Uredba (EU) 2018/841 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 30. maja 2018 o vključitvi emisij toplogrednih plinov in odvzemov zaradi rabe zemljišč, spremembe rabe zemljišč in gozdarstva v okvir podnebne in energetske politike do leta 2030 ter spremembi Uredbe (EU) št. 525/2013 in Sklepa št. 529/2013/EU (UL L 156, 19.6.2018, str. 1).

⁽⁷⁾ Uredba (EU) 2021/695 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 28. aprila 2021 o vzpostavitvi okvirnega programa za raziskave in inovacije Obzorje Evropa, določitvi pravil za sodelovanje in razširjanje rezultatov ter razveljavitvi uredb (EU) št. 1290/2013 in (EU) št. 1291/2013 (UL L 170, 12.5.2021, str. 1).

⁽⁸⁾ Direktiva 2003/87/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. oktobra 2003 o vzpostavitvi sistema za trgovanje s pravicami do emisije toplogrednih plinov v Skupnosti in o spremembi Direktive Sveta 96/61/ES (UL L 275, 25.10.2003, str. 32).

- (9) Da bi podprli upravljavce, ki si želijo dodatno prizadevati za trajnostno povečanje odvzemov ogljika ali zmanjšanje emisij iz tal, bi bilo treba v okviru Unije za certificiranje upoštevati različne vrste dejavnosti, njihove posebnosti in s tem povezan okoljski vpliv. Zato bi bilo treba v tej uredbi jasno opredeliti trajne odvzeme ogljika, gospodarjenje z ogljikom in shranjevanje ogljika v izdelkih ter druge elemente okvira Unije za certificiranje. Njeno področje uporabe bi moralo zajemati dejavnosti, s katerimi se povečuje shranjevanje ogljika v geoloških, kopenskih ali morskih zbiralnikih, vključno z oceani, in v izdelkih z dolgo življenjsko dobo. Dejavnosti bi morale vključevati eno ali več praks ali postopkov za odvzem ogljika iz ozračja. Nekatere dejavnosti, kot so dejavnosti, ki temeljijo na uporabi biooglja, lahko privedejo do različnih vrst neto koristi odvzema ogljika in trajanja shranjevanja ogljika, odvisno od posebnih pogojev, pod katerimi se dejavnosti izvajajo. Glede na to bi bilo treba v veljavnih certifikacijskih metodologijah določiti ustrezna pravila glede spremljanja in odgovornosti, ki se vzpostavijo na ravni Unije na podlagi te uredbe.
- (10) V primeru gospodarjenja z ogljikom so lahko ustrezne dejavnosti prakse in postopki, ki se izvajajo v morskimi in obalnih ekosistemih. Ustrezne dejavnosti so lahko tudi prakse ali postopki, ki zmanjšujejo emisije toplogrednih plinov iz tal ali katerih rezultat je zmanjšanje sproščanja ogljika v ozračje iz skladišč ogljika v tleh iz oddelka B, točki (e) in (f), Priloge I k Uredbi (EU) 2018/841, kakor velja na primer za dejavnosti, s katerimi se izboljšuje upravljanje tal ali se obnavljajo degradirana šotišča. Poleg tega bi bilo treba v količinsko opredelitev dejavnosti gospodarjenja z ogljikom vključiti tudi zmanjšanja emisij iz kmetijskih tal, ki ustrezajo emisijam iz vrste virov IPCC „kmetijstvo“, podkategorija kmetijska tla, kot so navedene v tabeli 3.D skupnih tabel za poročanje na podlagi smernic UNFCCC za poročanje o letnih evidencah za pogodbenice iz Priloge I k navedeni konvenciji, če so ta zmanjšanja emisij posledica dejavnosti, s katero se na splošno zmanjšujejo emisije ogljika iz skladišč ogljika v tleh ali povečujejo odvzemi ogljika v skladiščih biogenega ogljika. Nasprotno pa dejavnosti, ki za posledico nimajo ne odvzemov ogljika ne zmanjšanj emisij iz tal, kot so projekti preprečevanja krčenja gozdov ali projekti na področju energije iz obnovljivih virov, ne bi smele biti vključene v področje uporabe okvira Unije za certificiranje.
- (11) V tej uredbi bi bilo treba določiti zahteve, v skladu s katerimi so odvzemi ogljika in zmanjšanja emisij iz tal upravičeni do certificiranja na podlagi okvira Unije za certificiranje. V ta namen bi bilo treba natančno in zanesljivo količinsko opredeliti odvzeme ogljika in zmanjšanja emisij iz tal ter jih ustvariti le z dejavnostmi, ki prinašajo neto korist odvzema ogljika ali neto korist zmanjšanja emisij iz tal, so dodatne in namenjene zagotavljanju dolgoročnega shranjevanja ogljika. Ne bi smeli bistveno škodovati okolju in bi morali omogočati posredno korist, kar zadeva trajnostne cilje. Odvzemi ogljika in zmanjšanja emisij iz tal bi morali biti predmet neodvisne zunanje presoje, ki jo izvedejo certifikacijski organi, da se zagotovita verodostojnost in zanesljivost certifikacijskega postopka. Poleg tega bi bilo treba v tej uredbi določiti pravila za izdajanje in uporabo certificiranih enot.
- (12) Obvezna pravila Unije o cenah ogljika, ki so določena z Direktivo 2003/87/ES, urejajo ravnanje z emisijami iz dejavnosti, zajetih v navedeni direktivi. Ta uredba ne bi smela posegati v Direktivo 2003/87/ES, razen v zvezi s certificiranjem zajemanja in shranjevanja emisij CO₂ iz pogonskih biogoriv, drugih tekočih biogoriv in biomasnih goriv, ki izpolnjujejo trajnostna merila in merila za prihranek emisij toplogrednih plinov, določena na podlagi Direktive (EU) 2018/2001 Evropskega parlamenta in Sveta⁽⁹⁾, in sicer z vsemi potrebnimi prilagoditvami za uporabo na podlagi Direktive 2003/87/ES, kot je določeno v izvedbenih aktih iz člena 14 Direktive 2003/87/ES, v skladu s Prilogo IV k Direktivi 2003/87/ES.
- (13) Dejavnost bi morala ustvariti neto korist odvzema ogljika ali neto korist zmanjšanja emisij iz tal, s čimer bi se pokazalo, da pozitivno vpliva na podnebje. Neto korist odvzema ogljika ali neto korist zmanjšanja emisij iz tal bi bilo treba količinsko opredeliti v dveh korakih.
- (14) V prvem koraku količinske opredelitve neto koristi odvzema ogljika ali neto koristi zmanjšanja emisij iz tal bi morali upravljavci količinsko opredeliti količino dodatnih odvzemov ogljika ali zmanjšanj emisij iz tal, ki jih je dejavnost ustvarila v primerjavi z referenčno vrednostjo. V primeru gospodarjenja z ogljikom bi bilo treba pri načinu količinske opredelitve odvzemov ogljika ali zmanjšanja emisij iz tal zagotoviti, da se pri količinskem opredeljevanju neto koristi dejavnosti ustrezno upošteva vsakršno sproščanje ogljika, ki se pojavlja v skladišču ogljika.

⁽⁹⁾ Direktiva (EU) 2018/2001 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. decembra 2018 o spodbujanju uporabe energije iz obnovljivih virov (UL L 328, 21.12.2018, str. 82).

V certifikacijskih metodologijah bi morale biti določene standardizirane referenčne vrednosti, ki bi morale biti zelo reprezentativne za standardno uspešnost primerljivih praks in postopkov v podobnih socialnih, gospodarskih, okoljskih, regulativnih in tehnoloških razmerah ter upoštevati geografski okvir, vključno z lokalnimi pedoklimatskimi razmerami ter regulativnimi pogoji. Ta pristop k določanju standardiziranih referenčnih vrednosti bi moral imeti prednost, saj zagotavlja objektivnost, minimizira stroške usklajevanja in druge upravne stroške ter pozitivno priznava delovanje pionirjev, ki že izvajajo upravičene dejavnosti. V okviru gospodarjenja z ogljikom bi bilo treba certificirati le prakse in postopke, ki presegajo običajno prakso. Zato posebni dejavnosti gospodarjenja z ogljikom ne bi smeli biti podeljen certifikat, če je v regiji s podobnimi pedoklimatskimi razmerami in regulativnimi pogoji že široko sprejeta. S standardiziranimi referenčnimi vrednostmi bi bilo treba zagotoviti, da take dejavnosti ni več mogoče certificirati, ko dejavnost postane običajna praksa. Komisija bi morala v ta namen vsaj vsakih pet let pregledati in po potrebi posodobiti standardizirane referenčne vrednosti glede na spreminjajoče se regulativne okoliščine in najnovejše razpoložljive znanstvene dokaze, da bi se v njih odražal socialni, gospodarski, okoljski, regulativni in tehnološki razvoj ter da bi se spodbujalo k večjim ambicijam v skladu s Pariškim sporazumom. Poleg tega bi bilo treba spodbujati uporabo razpoložljivih digitalnih tehnologij, vključno z elektronskimi zbirkami podatkov in geografskimi informacijskimi sistemi, daljinskim zaznavanjem, novimi sistemi za količinsko opredelitev ogljika na kraju samem, umetno inteligenco in strojnim učenjem, ter uporabo elektronskih zemljevidov, da bi se znižali stroški določanja standardiziranih referenčnih vrednosti in bi se zagotovilo zanesljivo spremljanje dejavnosti. Kadar pa takih standardiziranih referenčnih vrednosti ni mogoče določiti, bi bilo treba uporabiti referenčno vrednost za posamezno dejavnost, ki temelji na individualni uspešnosti upravljavca. Upravljavec bi moral referenčne vrednosti za posamezne dejavnosti posodobiti na začetku vsakega obdobja dejavnosti, razen če je v veljavnih certifikacijskih metodologijah določeno drugače.

- (15) V drugem koraku količinske opredelitve neto koristi bi bilo treba odšteti morebitne povezane emisije toplogrednih plinov, ki nastanejo med življenjskim ciklom dejavnosti in so vezane na izvajanje dejavnosti. Ustrezne emisije toplogrednih plinov, ki bi jih bilo treba upoštevati, vključujejo neposredne emisije, kot so tiste, ki nastanejo zaradi uporabe gnojil, kemikalij, goriva ali energije, drugih vnosov materialov in prevoza, ali posredne emisije, kot so tiste, ki nastanejo zaradi spremembe rabe zemljišč, kar posledično ogroža prehransko varnost zaradi nadomestitve kmetijske proizvodnje, ali učinkov izpodrivanja zaradi konkurenčnega povpraševanja po energiji ali odpadni toploti. Vsako povečanje emisij toplogrednih plinov, ki ga je mogoče pripisati izvajanju dejavnosti, bi bilo treba ustrezno odšteti od neto koristi odvzema ogljika ali neto koristi zmanjšanja emisij iz tal v skladu s tehničnimi pravili iz veljavne certifikacijske metodologije. Zmanjšanja emisij toplogrednih plinov zaradi izvajanja dejavnosti, razen zmanjšanja emisij iz tal, se ne bi smelo upoštevati pri količinski opredelitvi neto koristi odvzema ogljika ali neto koristi zmanjšanja emisij iz tal, temveč bi ga bilo treba obravnavati kot da prinaša posredno korist pri doseganju trajnostnega cilja blažitve podnebnih sprememb in bi moralo biti navedeno na certifikatih o skladnosti. Taka zmanjšanja emisij toplogrednih plinov lahko, tako kot druge posredne trajnostne koristi, poveča vrednost certificiranih odvzemov ogljika ali zmanjšanj emisij iz tal.
- (16) Upravljavci, ki izvajajo dejavnosti, zajete v tej uredbi, bi morali biti tudi vse fizične ali pravne osebe ali javni subjekti, ki upravljajo ali nadzorujejo dejavnost ali na katere je bilo preneseno odločilno gospodarsko razpolaganje glede tehničnega delovanja dejavnosti. V primeru gospodarjenja z ogljikom bi se morala opredelitev „upravljavca“ uporabljati za kmeta, kakor je opredeljen v členu 3, točka 1, Uredbe (EU) 2021/2115 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁰⁾, za katerega koli drugega upravljavca dejavnosti v kopenskem ali obalnem okolju, za lastnika gozda ali gozdarja, kakor je opredeljen v nacionalnem pravu, ali za pristojni javni subjekt. „Skupina upravljavcev“ bi morala zajemati vsak pravni subjekt, ki zastopa vsaj dva upravljavca, vključno z zadrugami ali organizacijami proizvajalcev ali skupinami proizvajalcev, in zagotavlja, da ti upravljavci izpolnjujejo zahteve iz te uredbe.
- (17) Dejavnost prinaša neto korist odvzemov ogljika, če odvzemi ogljika nad referenčno vrednostjo presegajo morebitno povečanje emisij toplogrednih plinov, povezano z izvajanjem zadevne dejavnosti. Pri trajnih odvzemih ogljika, pri katerih se ogljik vbrizgava pod zemljo, bi morala na primer količina trajno shranjenega ogljika presegati emisije

⁽¹⁰⁾ Uredba (EU) 2021/2115 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 2. decembra 2021 o določitvi pravil o podpori za strateške načrte, ki jih pripravijo države članice v okviru skupne kmetijske politike (strateški načrti SKP) in se financirajo iz Evropskega kmetijskega jamstvenega sklada (EKJS) in Evropskega kmetijskega sklada za razvoj podeželja (EKSRP), ter o razveljavitvi uredb (EU) št. 1305/2013 in (EU) št. 1307/2013 (UL L 435, 6.12.2021, str. 1).

toplogrednih plinov, povezane z energijo, ki nastanejo pri industrijskem procesu. Podobno je v primeru zmanjšanj emisij iz tal pri gospodarjenju z ogljikom neto korist zmanjšanja emisij iz tal pozitivna, če zmanjšanja emisij iz tal v primerjavi z referenčno vrednostjo presegajo morebitno povečanje emisij toplogrednih plinov, povezano z izvajanjem dejavnosti. Dejavnosti gospodarjenja z ogljikom na splošno izboljšujejo kakovost tal, kar pozitivno vpliva na njihovo odpornost in produktivnost, vendar lahko v nekaterih okoliščinah povzročijo tudi zmanjšanje proizvodnje hrane, kar lahko privede do selitve virov CO₂ zaradi posredne spremembe rabe zemljišč, pri čemer bi bilo treba ustrezno upoštevati s tem povezane posredne emisije. Ves ogljik, zajet in shranjen s pogozdovanjem, ali vsako zmanjšanje emisij iz tal zaradi ponovnega močenja šotišč bi morala presegati emisije iz strojev, ki se uporabljajo za izvajanje dejavnosti, ali emisije zaradi posredne spremembe rabe tal, ki bi bile lahko posledica selitve virov CO₂.

- (18) Odvzeme ogljika in zmanjšanja emisij iz tal ter z njimi povezane neposredne in posredne emisije toplogrednih plinov bi bilo treba količinsko opredeliti na ustrezen, konservativen, natančen, popoln, dosleden, pregleden in primerljiv način. Negotovosti pri količinski opredelitvi bi bilo treba ustrezno sporočiti in upoštevati na konservativen način, da se omeji tveganje precenjevanja količine CO₂, odvzetega iz ozračja, ali podcenjevanja količine neposrednih in posrednih emisij toplogrednih plinov, ustvarjenih z dejavnostjo. Začasne odvzeme ogljika in zmanjšanja emisij iz tal zaradi gospodarjenja z ogljikom bi bilo treba količinsko opredeliti z visoko stopnjo natančnosti, da se zagotovi najvišja kakovost in se čim bolj zmanjšajo negotovosti, in morali bi, kadar je to izvedljivo, temeljiti na uporabi metodologij tretjega reda v skladu z Metodološkimi navodili IPCC iz leta 2006 za izračun nacionalnih evidenc toplogrednih plinov in morebitnimi nadaljnjimi izboljšavami teh navodil IPCC iz leta 2006. Da bi povečali sinergijo med podnebnimi cilji Unije in cilji Unije glede biotske raznovrstnosti, je treba poleg tega izboljšati spremljanje zemljišč, kar bo pripomoglo k zaščiti in povečanju odpornosti naravnih odsvzemov ogljika po vsej Uniji. Spremljanje emisij in odsvzemov mora natančno odražati te sinergije, temeljiti bi moralo na ustrezni kombinaciji meritev na kraju samem z daljinskim zaznavanjem ali modeliranjem v skladu s pravili, določenimi v veljavni certifikacijski metodologiji, čim boljše bi moralo izkoristiti napredne tehnologije, ki so na voljo v okviru programov Unije, kot je komponenta Copernicus v okviru Vesoljskega programa Unije, vzpostavljenega z Uredbo (EU) 2021/696 Evropskega parlamenta in Sveta⁽¹¹⁾, moralo bi v celoti izkoristiti že obstoječa orodja in moralo bi zagotoviti skladnost z nacionalnimi evidencami toplogrednih plinov.
- (19) Pri izbiri metod, pomembnih za izračun emisij in odsvzemov toplogrednih plinov, bi bilo treba po potrebi uporabiti konservativen pristop v skladu z Metodološkimi navodili IPCC iz leta 2006 za izračun nacionalnih evidenc toplogrednih plinov. To pomeni, da bi na podlagi uporabljenih metod morali dobiti konservativne ocene emisij ali odsvzemov, tako da emisije ne bi bile podcenjene, odsvzemi pa ne precenjeni.
- (20) Okvir Unije za certificiranje bi moral spodbujati dodatne dejavnosti, torej take, ki presegajo standardno prakso. Te dejavnosti bi torej morale presegati zakonske zahteve na ravni posameznega upravljavca, kar pomeni, da bi morali upravljavci izvajati dejavnosti, ki jim jih ne nalaga že veljavno pravo. Poleg tega bi morale dejavnosti zaradi spodbujevalnega učinka certificiranja postati finančno vzdržne. Tak učinek nastane, kadar upravljavci zaradi spodbude, ustvarjene s potencialnimi prihodki, ki izhajajo iz certificiranja, spremenijo svoje ravnanje na način, da se vključijo v dodatno dejavnost, da bi dosegli dodatne odvzeme ogljika ali zmanjšanja emisij iz tal.
- (21) Standardizirana referenčna vrednost bi morala odražati zakonske in tržne pogoje, v katerih poteka dejavnost. Če dejavnost upravljavcem nalaga veljavno pravo ali če za njeno izvajanje niso potrebne nobene spodbude, se bo njena uspešnost odražala v takih standardiziranih referenčnih vrednostih. Zato bi bilo treba dejavnost, pri kateri odsvzemi ogljika ali zmanjšanja emisij iz tal presegajo tako referenčno vrednost, obravnavati kot dodatno dejavnost. Tako bi uporaba standardizirane referenčne vrednosti poenostavila dokazovanje dodatnosti za upravljavce in zmanjšala upravno breme certifikacijskega postopka, kar je zlasti pomembno za male upravljavce.
- (22) Ogljik iz ozračja ali biogeni ogljik, ki je zajet in shranjen s trajnimi odsvzemi ogljika, gospodarjenjem z ogljikom ali shranjevanjem ogljika v izdelkih, se lahko zaradi naravnih ali antropogenih vzrokov sprosti nazaj v ozračje. Zato bi morali upravljavci sprejeti vse ustrezne preventivne ukrepe, da bi zmanjšali ta tveganja in ustrezno spremljali, ali se

⁽¹¹⁾ Uredba (EU) 2021/696 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 28. aprila 2021 o vzpostavitvi Vesoljskega programa Unije in ustanovitvi Agencije Evropske unije za vesoljski program ter razveljavitvi uredb (EU) št. 912/2010, (EU) št. 1285/2013 in (EU) št. 377/2014 in Sklepa št. 541/2014/EU (UL L 170, 12.5.2021, str. 69).

ogljik še naprej shranjuje v obdobju spremljanja, določenem za ustrezno dejavnost. Veljavnost certificirane enote bi morala biti odvisna od pričakovanega trajanja shranjevanja in različnih tveganj preobrata, povezanih z določeno dejavnostjo. Trajni odvzemi ogljika zagotavljajo zadostno gotovost glede zelo dolgega trajanja shranjevanja, tj. večstoletnega trajanja. Pri izdelkih s trajno kemično vezanim ogljikom je tveganje sproščanja ogljika zelo majhno ali ga sploh ni. Gospodarjenje z ogljikom in shranjevanje ogljika v izdelkih je bolj izpostavljeno tveganju prostovoljnega ali neprostovoljnega sproščanja ogljika v ozračje. Da bi se upoštevalo to tveganje, bi bilo treba za veljavnost enote sekvestracije ogljika pri gospodarjenju z ogljikom in enote shranjevanja ogljika v izdelku določiti datum izteka veljavnosti, ki sovпада s koncem ustreznega obdobja spremljanja, ki bi moralo zajemati vsaj 35 let za shranjevanje ogljika v izdelkih. Nato bi bilo treba šteti, da je zajeti in shranjeni ogljik sproščen v ozračje, razen če se upravljavec ali skupina upravljavcev zaveže, da bodo podaljšali obdobje spremljanja. S certifikacijskimi metodologijami bi se morale spodbujati podaljšanje obdobja spremljanja ustreznih dejavnosti gospodarjenja z ogljikom, s čimer bi se zagotavljalo, da se zajeti CO₂ na dolgi rok shrani v tleh ali biomasi ter da se upravljavcem gospodarjenja z ogljikom na dolgi rok nudijo finančne spodbude. V ta namen je primerno, da se s certifikacijskimi metodologijami upravljavce spodbuja k večkratnemu podalšanju obdobja spremljanja, da bi bil zajeti ogljik shranjen za najmanj nekaj desetletij.

- (23) Poleg ukrepov za minimiziranje tveganja sproščanja ogljika v ozračje v obdobju spremljanja bi bilo treba v certifikacijske metodologije vključiti ustrezne mehanizme odgovornosti za obravnavo primerov preobrata. V certifikacijske metodologije bi bilo treba vključiti tudi pravila za obravnavo tveganja, da mehanizmi odgovornosti ne bodo delovali. Taki mehanizmi bi lahko vključevali skupne rezerve in mehanizme vnaprejšnjega zavarovanja. Da bi se izognili dvojni ureditvi, bi bilo treba uporabljati mehanizme odgovornosti za geološko shranjevanje in selitev virov CO₂ ter ustrezne popravne ukrepe, ki so določeni v Direktivi 2003/87/ES in Direktivi 2009/31/ES Evropskega parlamenta in Sveta⁽¹²⁾. Poleg tega bi bilo treba v veljavne certifikacijske metodologije za zagotovitev regulativne skladnosti vključiti pravila za spremljanje in mehanizme odgovornosti, ki so skladni s pravili za izdelke s trajno kemično vezanim ogljikom iz delegiranih aktov, sprejetih na podlagi Direktive 2003/87/ES.
- (24) Dejavnosti trajnega odvzema ogljika, gospodarjenja z ogljikom in shranjevanja ogljika v izdelkih imajo velik potencial, da zagotovijo rešitve za trajnostnost, ki so koristne za vse strani, čeprav kompromisov ni mogoče izključiti. Zato je primerno določiti minimalne trajnostne zahteve, na podlagi katerih se zagotovi, da te dejavnosti ne škodujejo bistveno okolju in lahko ustvarjajo posredne koristi za naslednje cilje: blažitev podnebnih sprememb in prilagajanje nanje; varstvo in obnovo biotske raznovrstnosti in ekosistemov, vključno z zdravjem tal in preprečevanjem degradacije tal; trajnostno rabo in varstvo vodnih in morskih virov; prehod na krožno gospodarstvo, vključno z učinkovito uporabo trajnostno pridobljenih materialov na biološki osnovi, ter preprečevanje in nadzorovanje onesnaževanja. Dejavnosti gospodarjenja z ogljikom bi morale ustvariti vsaj posredne koristi za cilj varstva in obnove biotske raznovrstnosti in ekosistemov, vključno z zdravjem tal in preprečevanjem degradacije tal. V teh minimalnih trajnostnih zahtevah bi bilo treba upoštevati vpliv dejavnosti v Uniji in zunaj nje ter lokalne razmere, po potrebi pa bi morale biti zahteve skladne s tehničnimi merili za pregled v povezavi z načelom, da se ne škoduje bistveno, ter s trajnostnimi merili in merili za prihranek emisij toplogrednih plinov za surovine iz gozdne in kmetijske biomase iz Direktive (EU) 2018/2001. Prakse, ki škodujejo biotski raznovrstnosti, kot so gozdne monokulture, ki škodujejo biotski raznovrstnosti, ne bi smele biti upravičene do certificiranja.
- (25) Kmetijske in gozdarske prakse, s katerimi se iz ozračja odvzame CO₂ ali se zmanjšajo emisije iz tal, prispevajo k cilju podnebne nevtralnosti in bi jih bilo treba nagraditi, in sicer prek skupne kmetijske politike ali prek drugih javnih ali zasebnih pobud. Natančneje, v tej uredbi bi bilo treba upoštevati kmetijske in gozdarske prakse iz sporočila Komisije z dne 15. decembra 2021 o trajnostnih ogljikovih krogih, vključno s pogozdovanjem, ponovnim pogozdovanjem in dejavnostmi trajnostnega gospodarjenja z gozdovi, kmetijsko-gozdarskim sistemom in drugimi oblikami mešanega kmetovanja, uporabo vmesnih posevkov, konzervacijsko obdelavo pokrovnih posevkov in širjenjem krajinskih značilnosti, spremembo njivskih površin v neobdelano zemljo ali površine v prahi v trajno travinje ter obnovo šotišč in mokrišč. Komisija bi morala pri razvoju certifikacijskih metodologij v okviru gospodarjenja z ogljikom upoštevati,

⁽¹²⁾ Direktiva 2009/31/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. aprila 2009 o geološkem shranjevanju ogljikovega dioksida in spremembi Direktive Sveta 85/337/EGS, direktiv 2000/60/ES, 2001/80/ES, 2004/35/ES, 2006/12/ES, 2008/1/ES Evropskega parlamenta in Sveta ter Uredbe (ES) št. 1013/2006 (UL L 140, 5.6.2009, str. 114).

da je treba prispevati k zagotavljanju prehranske varnosti, k spodbujanju varstva in obnove biotske raznovrstnosti in ekosistemov ter k preprečitvi pridobivanja zemljišč za špekulativne namene, kar bi negativno vplivalo na podeželske skupnosti, ter k spoštovanju pravic lokalnih skupnosti in domorodnih ljudstev, na katere te dejavnosti vplivajo, po potrebi v skladu z nacionalnim pravom, tako v Uniji kot zunaj nje. Spodbujati bi morala tiste dejavnosti, ki imajo največji potencial za zagotavljanje pozitivnih posrednih koristi za biotsko raznovrstnost, ter upoštevati dolgoročno strukturo gozdov, dolgoročno stabilnost skladišč ogljika, zdravje ekosistemov, odpornost in tveganje naravnih motenj.

- (26) Upravljalci ali skupine upravljalcev bi morali znati poročati o posrednih koristih, ki prispevajo k trajnostnim ciljem, ki presegajo minimalne trajnostne zahteve. V ta namen bi moralo biti njihovo poročanje v skladu s certifikacijskimi metodologijami, prilagojenimi različnim dejavnostim odvzema ogljika, ki jih je razvila Komisija. S certifikacijskimi metodologijami bi se moralo čim bolj spodbujati ustvarjanje posrednih koristi za biotsko raznovrstnost, ki presegajo minimalne trajnostne zahteve, da bi se ustvarila tržna premija za certificirane enote, na primer z vključitvijo pozitivnih seznamov dejavnosti, za katere se šteje, da ustvarjajo posredne koristi. Te dodatne posredne koristi bi certificiranim enotam dale višjo gospodarsko vrednost in upravljavcem prinesle večje dobičke. Glede na te premisleke je primerno, da Komisija da prednost razvoju prilagojenih certifikacijskih metodologij za dejavnosti gospodarjenja z ogljikom, ki prinašajo znatne posredne koristi za biotsko raznovrstnost in prispevajo k trajnostnemu gospodarjenju s kmetijskimi zemljišči in gozdovi.
- (27) Komisija bi morala z delegiranimi akti določiti podrobne certifikacijske metodologije za različne vrste dejavnosti iz te uredbe ob upoštevanju njihovih posebnih značilnosti, da bi upravljavcem omogočila, da na standardiziran, preverljiv, stroškovno učinkovit in primerljiv način uporabijo merila kakovosti iz te uredbe. S temi metodologijami bi bilo treba zagotavljati zanesljivo in pregledno certificiranje neto koristi odvzema ogljika ali neto koristi zmanjšanja emisij iz tal, ustvarjenih z dejavnostjo, hkrati pa preprečevati nesorazmerno upravno breme za upravljalce ali skupine upravljalcev, zlasti za male kmete in male lastnike gozdov in gozdarje, in sicer ravno z dopuščanjem uporabe poenostavljenih pravil za certificiranje in presojanje, kot je skupinska presoja. Navedene metodologije bi bilo treba razviti v tesnem sodelovanju s strokovno skupino za odvzeme ogljika, ki jo vzpostavi Komisija, in z vsemi drugimi zainteresiranimi akterji. Metodologije bi morale temeljiti na najboljših razpoložljivih znanstvenih dokazih ter obstoječih javnih in zasebnih shemah in metodologijah za certificiranje odvzemov ogljika ali zmanjšanj emisij iz tal ter upoštevati vse ustrezne standarde in pravila, sprejete na ravni Unije in nacionalni ravni.
- (28) Glede na potrebo po hitrem povečanju odvzemov ogljika v Uniji bi morala Komisija v prvi fazi razvoja certifikacijskih metodologij dati prednost naslednjim dejavnostim: dejavnostim, ki so najbolj razvite in lahko zagotovijo posredne trajnostne koristi ali pri katerih je bilo pravo Unije, pomembno za razvoj teh metodologij, že sprejeto; dejavnostim gospodarjenja z ogljikom, ki prispevajo k trajnostnemu upravljanju kmetijskih zemljišč, gozdov in morskega okolja, ter dejavnostim shranjevanja ogljika v gradbenih izdelkih na lesni in biološki osnovi. Sklad za inovacije določa pravila, pomembna za razvoj certifikacijskih metodologij za bioenergijo z zajemanjem in shranjevanjem ogljika ter neposrednim zajemom iz zraka. Da bi se izognili netrajnostnemu povpraševanju po surovinah iz biomase, finančne koristi, povezane s certificiranjem, ne bi smele povzročiti, da bi obrat za bioenergijo svoje zmogljivosti povečal nad raven, ki je potrebna za zajemanje in shranjevanje ogljika. Primerno je, da se v certifikacijskih metodologijah v zvezi z dejavnostmi shranjevanja ogljika v morskem okolje, vključno z oceani, upoštevajo mednarodni napredek pri poročanju o odvzemih ogljika in najnoveše razpoložljive znanstvene informacije ter, če so na voljo, ugotovitve iz poročila Komisije, pripravljenega na podlagi člena 17(2) Uredbe (EU) 2018/841. Poleg tega je za spodbujanje trajnostne in učinkovite rabe omejenih virov biomase primerno, da se s certifikacijskimi metodologijami, povezanimi z dejavnostmi, pri katerih se uporablja biomasa, zagotovi uporaba načela kaskadne uporabe biomase, kot je določeno v členu 3(3) Direktive (EU) 2018/2001, ob hkratnem opiranju na obstoječa pravila in postopke ter preprečevanju podvajanja. Pravila za izvajanje tega načela s strani nacionalnih organov so določena v členu 3(3), (3a) in (3b) navedene direktive.
- (29) Za zagotovitev verodostojnega in zanesljivega certifikacijskega postopka bi morale biti dejavnosti predmet neodvisne zunanje presoje, ki jo izvedejo certifikacijski organi. Zlasti bi bilo treba pri vseh dejavnostih pred njihovim izvajanjem opraviti začetno certifikacijsko presojo, s katero se preveri njihova skladnost z merili kakovosti iz te uredbe, vključno s pravilno količinsko opredelitvijo pričakovane neto koristi. Vse dejavnosti bi morale biti tudi predmet rednih ponovnih certifikacijskih presoj, in sicer vsaj vsakih pet let ali pogosteje – kot je določeno v veljavni

certifikacijski metodologiji –, odvisno od značilnosti zadevne dejavnosti. S ponovnimi certifikacijskimi presojami bi bilo treba preveriti skladnost dejavnosti z merili kakovosti iz te uredbe ter neto korist odvzema ogljika ali neto korist zmanjšanja emisij iz tal, ustvarjeno z dejavnostjo. Na podlagi ponovne certifikacijske presoje bi certifikacijski organ moral o njej izdati poročilo, ki vključuje povzetek, in po potrebi posodobljen certifikat o skladnosti. Ponovne certifikacijske presoje bi morale biti mogoče izvajati pogosteje, tudi enkrat letno, in sicer za vse dejavnosti, zlasti dejavnosti gospodarjenja z ogljikom. Upravljavci bi morali imeti možnost, da upravne stroške certificiranja in ponovnega certificiranja zmanjšajo tako, da uporabijo zanesljive geografske informacije, ki jih plačilne agencije zagotovijo prek identifikacijskega sistema za kmetijske parcele iz Uredbe (EU) 2021/2116 Evropskega parlamenta in Sveta⁽¹³⁾. V ta namen bi Komisija morala sprejeti izvedbene akte za določitev strukture, oblike in tehničnih podrobnosti načrta dejavnosti, načrta spremljanja ter poročil o certifikacijski presoji in ponovni certifikacijski presoji.

- (30) Zagotavljanje boljšega znanja, orodij in metod upravljavcem na področju gospodarjenja z ogljikom za boljšo ocenjevanje in optimizacijo certificiranih odvzemov ogljika in zmanjšanj emisij iz tal je bistveno za stroškovno učinkovito izvedbo blažilnih ukrepov in zagotovitev njihovega vključevanja v gospodarjenje z ogljikom. To je zlasti pomembno za male kmete ali male lastnike gozdov in gozdarje v Uniji, ki pogosto nimajo strokovnega znanja in izkušenj, potrebnih za izvajanje dejavnosti gospodarjenja z ogljikom ter izpolnjevanje zahtevanih meril kakovosti in s tem povezanih certifikacijskih metodologij. Zato je primerno zahtevati, da organizacije proizvajalcev olajšajo zagotavljanje ustreznih svetovalnih storitev svojim članom. Med drugim se lahko s skupno kmetijsko politiko in nacionalno državno pomočjo zagotavljata finančna podpora za interaktivne inovacijske projekte, v katere so vključeni kmeti ter lastniki gozdov in gozdarji, in za zagotavljanje svetovalnih storitev, izmenjavo znanja, usposabljanje in informiranje.
- (31) Komisija je v svojem sporočilu z dne 6. februarja 2024 z naslovom „Zavarujmo svojo prihodnost – Podnebni cilj Evrope za leto 2040 in pot do podnebne nevtralnosti do leta 2050 ter oblikovanje trajnostne, pravične in uspešne družbe“ navedla, da je bistveno ustvariti nadaljnje poslovne priložnosti za trajnostno agroživilsko vrednostno verigo in pritegniti zasebna sredstva v sinergiji z javnim financiranjem. To bi se lahko doseglo z novimi tržnimi mehanizmi za spodbujanje trajnostne prehrane, saj bi na ta način lahko prišli do boljših cen hrane, ki bi odražale trajnostnost, ter do pravičnega nagrajevanja kmetov in novega vira financiranja za naložbe. Le s tesnim usklajevanjem z vsemi industrijskimi akterji v celotni prehranski vrednostni verigi in osredotočanjem na poštene trgovinske prakse v tej verigi je mogoče ustvariti prave spodbude za trajnostne kmetijske prakse, zagotoviti dostojen in trajnosten dohodek za kmete ter ustvariti prihodke za podporo prehoda.
- (32) Za zagotovitev natančnega, zanesljivega in preglednega preverjanja bi morali imeti certifikacijski organi, odgovorni za opravljanje certifikacijskega postopka, potrebne kompetence in spretnosti ter bi jih moral akreditirati nacionalni akreditacijski organ na podlagi Uredbe (ES) št. 765/2008 Evropskega parlamenta in Sveta⁽¹⁴⁾ ali pa bi jih moral priznati pristojni nacionalni organ. Da bi se certifikacijski organi izognili morebitnim nasprotjem interesov, bi morali biti popolnoma neodvisni od upravljavca ali skupine upravljavcev, ki izvaja dejavnost, ki je predmet certificiranja. Države članice bi morale poleg tega k zagotavljanju pravilnega izvajanja certifikacijskega postopka prispevati z nadzorom delovanja certifikacijskih organov, ki jih akreditirajo nacionalni akreditacijski organi, in s sporočanjem zadevnih ugotovljenih neskladnosti certifikacijskim organom in ustreznim certifikacijskim shemam.
- (33) Za dokazovanje skladnosti s to uredbo bi morali upravljavci uporabljati certifikacijske sheme. Zato bi morale certifikacijske sheme delovati na podlagi zanesljivih in preglednih pravil in postopkov ter zagotavljati nezatajljivost izvora ter zaščito pred goljufijami v zvezi z informacijami in podatki, ki jih predložijo upravljavci, ter natančnost, zanesljivost in celovitost takih informacij in podatkov. Zagotoviti bi morale tudi pravilno obračunavanje certificiranih enot za odvzem ogljika ali za zmanjšanje emisij iz tal, zlasti s preprečevanjem dvojnega štetja. V ta namen bi Komisija morala sprejeti izvedbene akte, v katerih določi harmonizirana tehnična pravila o certificiranju, vključno z ustreznimi standardi zanesljivosti, preglednosti in obračunavanja ter neodvisne presoje, ki jih morajo uporabljati certifikacijske sheme, da se zagotovi potrebna pravna varnost glede pravil, ki se uporabljajo za

⁽¹³⁾ Uredba (EU) 2021/2116 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 2. decembra 2021 o financiranju, upravljanju in spremljanju skupne kmetijske politike ter razveljavitvi Uredbe (EU) št. 1306/2013 (UL L 435, 6.12.2021, str. 187).

⁽¹⁴⁾ Uredba (ES) št. 765/2008 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 9. julija 2008 o določitvi zahtev za akreditacijo in razveljavitvi Uredbe (EGS) št. 339/93 (UL L 218, 13.8.2008, str. 30).

upravljavce in certifikacijske sheme. Da bi se zagotovil stroškovno učinkovit certifikacijski postopek, bi moral biti cilj teh harmoniziranih tehničnih pravil o certificiranju tudi zmanjšanje nepotrebnega upravnega bremena za upravljavce ali skupine upravljavcev, zlasti za mala in srednja podjetja, vključno z malimi kmeti ter malimi lastniki gozdov in gozdarji.

- (34) Za zagotovitev zanesljivega in harmoniziranega nadzora nad certificiranjem bi morala imeti Komisija možnost, da sprejme sklepe o priznanju certifikacijskih shem, ki izpolnjujejo zahteve iz te uredbe, tudi glede tehnične usposobljenosti, zanesljivosti, preglednosti in neodvisne presoje. Taki sklepi o priznanju bi morali biti časovno omejeni in objavljeni. V ta namen bi morala Komisija sprejeti izvedbene akte o vsebini in postopkih priznanja certifikacijskih shem s strani Unije.
- (35) Določbe Konvencije Ekonomske komisije Združenih narodov za Evropo o dostopu do informacij, udeležbi javnosti pri odločanju in dostopu do pravnega varstva v okoljskih zadevah (v nadaljnjem besedilu: Aarhuška konvencija), odobrene s Sklepom Sveta 2005/370/ES⁽¹⁵⁾, v zvezi z udeležbo javnosti in dostopom do pravnega varstva se uporabljajo, kadar je ustrezno.
- (36) Da bi zagotovili preglednost in popolno sledljivost certificiranih enot ter preprečili tveganje goljufij in dvojnega štetja, bi morala Komisija v štirih letih po začetku veljavnosti te uredbe vzpostaviti in po tem vzdrževati register Unije za trajne odvzeme ogljika, gospodarjenje z ogljikom in shranjevanje ogljika v izdelkih (v nadaljnjem besedilu: register Unije). Komisija bi morala upoštevati poročila iz člena 30(5), točka (a), Direktive 2003/87/ES in člena 17(3) Uredbe (EU) 2018/841. Kadar se pojavijo pomisleki glede goljufije, bi morala Komisija zadevo preiskati in sprejeti ustrezne ukrepe, vključno z razveljavitvijo ustreznih sklepov ali ukinitvijo zadevnih enot. Lahko bi se na primer štel, da je bila storjena goljufija, če je za isto dejavnost izdan več kot en certifikat o skladnosti, ker je bila dejavnost registrirana v dveh različnih certifikacijskih shemah ali je bila dvakrat registrirana v isti shemi. Da je bila storjena goljufija, bi se lahko štelo tudi, če se isti certifikat o skladnosti večkrat uporabi za isti zahtev, ki temelji na dejavnosti ali certificirani enoti. Register Unije bi moral uporabljati avtomatizirane sisteme, vključno z elektronskimi predlogami, da naredi javno dostopne vsaj informacije iz Priloge k tej uredbi. Delovanje registra Unije bi se moralo financirati s fiksnimi letnimi pristojbinami, ki jih plačujejo uporabniki in ki so sorazmerne z njihovo uporabo registra, ter v zadostni meri, da se prispeva h kritju stroškov vzpostavitve in njegovih letnih stroškov delovanja, kot so stroški za osebje ali orodja informacijske tehnologije. Sredstva iz takih pristojbin bi morala biti zunanji namenski prejemki za namene Uredbe (EU, Euratom) 2018/1046 Evropskega parlamenta in Sveta⁽¹⁶⁾. Zlasti bi morala kriti stroške orodij, storitev in varnosti informacijske tehnologije, vključno s sistemi za delovanje in za izdajanje dovoljenj ter stroške osebja, zadolženega za upravljanje registra Unije. Komisija bi morala z delegiranimi akti določiti potrebne zahteve v zvezi z registrom Unije in dejavnike, ki jih je treba upoštevati pri določanju višine pristojbin za uporabnike in njihovi izterjavi. Komisija bi morala pri določanju teh zahtev upoštevati tudi potrebo po zagotovitvi zadostnega nadzora nad trgovanjem s certificiranimi enotami. Komisija bi morala v vsakem zadnjem četrtertletju leta pred koledarskim letom uporabe sprejeti enega ali več izvedbenih aktov za določitev ali revizijo posameznih zneskov pristojbin za uporabnike, ki se uporabljajo za zadevno koledarsko leto. Do vzpostavitve registra Unije bi morale certifikacijske sheme, ki jih priznava Komisija, vzpostaviti in vzdrževati interoperabilne certifikacijske registre. Da bi zagotovili preglednost in popolno sledljivost v zvezi s certificiranimi enotami ter preprečili tveganje goljufij in dvojnega štetja, bi morale certifikacijske sheme uporabljati tudi avtomatizirane sisteme, vključno z elektronskimi predlogami, da se objavijo vsaj informacije iz Priloge k tej uredbi. Za zagotovitev enakih konkurenčnih pogojev na notranjem trgu bi morala Komisija sprejeti izvedbena pravila, v katerih so določeni standardi in tehnična pravila o delovanju in interoperabilnosti navedenih certifikacijskih registrov. Certifikacijski registri ali register Unije, ko je ta vzpostavljen, bi morali certifikacijske enote izdati šele po nastanku neto koristi odvzema ogljika ali neto koristi zmanjšanja emisij iz tal na podlagi veljavnega certifikata o skladnosti, ki izhaja iz ponovne certifikacijske presoje. Da bi se izognili dvojni izdaji in dvojni uporabi, se certificirana enota ne bi smela izdati več kot enkrat in je tudi v nobenem danem trenutku ne bi smela uporabljati več kot ena fizična ali pravna oseba. Enote trajnega odvzema

⁽¹⁵⁾ Sklep Sveta 2005/370/ES z dne 17. februarja 2005 o sklenitvi Konvencije o dostopu do informacij, udeležbi javnosti pri odločanju in dostopu do pravnega varstva v okoljskih zadevah, v imenu Evropske skupnosti (UL L 124, 17.5.2005, str. 1).

⁽¹⁶⁾ Uredba (EU, Euratom) 2018/1046 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. julija 2018 o finančnih pravilih, ki se uporabljajo za splošni proračun Unije, spremembi uredb (EU) št. 1296/2013, (EU) št. 1301/2013, (EU) št. 1303/2013, (EU) št. 1304/2013, (EU) št. 1309/2013, (EU) št. 1316/2013, (EU) št. 223/2014, (EU) št. 283/2014 in Sklepa št. 541/2014/EU ter razveljavitvi Uredbe (EU, Euratom) št. 966/2012 (UL L 193, 30.7.2018, str. 1).

ogljika, enote sekvenciranja ogljika pri gospodarjenju z ogljikom, enote shranjevanja ogljika v izdelkih in enote zmanjšanja emisij iz tal bi se morale med sabo razlikovati. Da bi se upoštevalo tveganje, povezano s preobratom odvzetega ogljika, bi morale enote sekvenciranja ogljika pri gospodarjenju z ogljikom in enote shranjevanja ogljika v izdelkih prenehati veljati ob koncu obdobja spremljanja zadevne dejavnosti in bi jih bilo treba izbrisati iz certifikacijskega registra ali iz registra Unije, ko je ta vzpostavljen, razen če se upravljavec ali skupina upravljavcev zaveže, da bo podaljšala obdobje spremljanja v skladu s pravili iz veljavne certifikacijske metodologije.

- (37) Certifikacijske sheme imajo pomembno vlogo pri dokazovanju skladnosti s to uredbo. Zato bi morale certifikacijske sheme Komisiji redno poročati o svojih dejavnostih. Taka poročila bi bilo treba objaviti v celoti ali po potrebi v zbirni obliki, da se poveča preglednost in izboljša nadzor s strani Komisije. S takimi poročili bi Komisija tudi pridobila informacije, ki jih potrebuje za poročanje o delovanju certifikacijskih shem, da bi opredelila najboljše prakse in po potrebi pripravila zakonodajni predlog za nadaljnje spodbujanje takih najboljših praks. Za zagotovitev primerljivega in doslednega poročanja bi morala Komisija sprejeti izvedbene akte, v katerih so določene tehnične podrobnosti o vsebini in obliki poročil, ki jih pripravijo certifikacijske sheme.
- (38) Za spremembo ali dopolnitev nebitvenih elementov te uredbe bi bilo treba na Komisijo prenesti pooblastilo, da v skladu s členom 290 Pogodbe o delovanju Evropske unije sprejme akte v zvezi z določitvijo podrobnih certifikacijskih metodologij za različne vrste dejavnosti, opredelitvijo standardov in tehničnih pravil o delovanju registra Unije ter spremembo prilog I in II. Zlasti je pomembno, da se Komisija pri svojem pripravljalnem delu ustrezno posvetuje, vključno na ravni strokovnjakov, in da se ta posvetovanja izvedejo v skladu z načeli, določenimi v Medinstitucionalnem sporazumu z dne 13. aprila 2016 o boljši pripravi zakonodaje⁽¹⁷⁾. Za zagotovitev enakopravnega sodelovanja pri pripravi delegiranih aktov Evropski parlament in Svet zlasti prejmeta vse dokumente sočasno s strokovnjaki iz držav članic, njuni strokovnjaki pa se sistematično lahko udeležujejo sestankov strokovnih skupin Komisije, ki zadevajo pripravo delegiranih aktov.
- (39) Za zagotovitev enotnih pogojev izvajanja te uredbe bi bilo treba na Komisijo prenesti izvedbena pooblastila. Ta pooblastila bi bilo treba izvajati v skladu z Uredbo (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta⁽¹⁸⁾. Za izvajanje izvedbenih pooblastil iz te uredbe bi moral Komisiji pri njenih nalogah iz te uredbe pomagati Odbor za podnebne spremembe, ustanovljen z Uredbo (EU) 2018/1999 Evropskega parlamenta in Sveta⁽¹⁹⁾.
- (40) Komisija bi morala pregledati uporabo te uredbe do 27. decembra 2027 in nato v šestih mesecih od rezultatov vsakega pregleda globalnega stanja, dogovorjenega na podlagi člena 14 Pariškega sporazuma. To uredbo bi bilo treba pregledati z vseh vidikov, pri tem pa upoštevati pomemben razvoj zakonodaje Unije, tudi njeno skladnost z Uredbo (EU) 2018/841, Uredbo (EU) 2018/842 Evropskega parlamenta in Sveta⁽²⁰⁾ in Uredbo (EU) 2021/1119 ter direktivama 2003/87/ES in (EU) 2018/2001; relevanten razvoj v zvezi z UNFCCC in Pariškim sporazumom, vključno s pravili in smernicami v zvezi z izvajanjem člena 6 navedenega sporazuma; tehnološki in znanstveni napredek, najboljše prakse in razvoj trga na področju odvzemov ogljika; potencial za trajno shranjevanje ogljika v tretjih državah, pod pogojem, da obstajajo mednarodni sporazumi iz poglavja III Uredbe (EU) 2024/1735

⁽¹⁷⁾ UL L 123, 12.5.2016, str. 1.

⁽¹⁸⁾ Uredba (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 2011 o določitvi splošnih pravil in načel, na podlagi katerih države članice nadzirajo izvajanje izvedbenih pooblastil Komisije (UL L 55, 28.2.2011, str. 13).

⁽¹⁹⁾ Uredba (EU) 2018/1999 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. decembra 2018 o upravljanju energetske unije in podnebnih ukrepov, spremembi uredb (ES) št. 663/2009 in (ES) št. 715/2009 Evropskega parlamenta in Sveta, direktiv 94/22/ES, 98/70/ES, 2009/31/ES, 2009/73/ES, 2010/31/EU, 2012/27/EU in 2013/30/EU Evropskega parlamenta in Sveta, direktiv Sveta 2009/119/ES in (EU) 2015/652 ter razveljavitvi Uredbe (EU) št. 525/2013 Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 328, 21.12.2018, str. 1).

⁽²⁰⁾ Uredba (EU) 2018/842 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 30. maja 2018 o zavezujočem letnem zmanjšanju emisij toplogrednih plinov za države članice v obdobju od 2021 do 2030 kot prispevku k podnebnim ukrepom za izpolnitev zavez iz Pariškega sporazuma ter o spremembi Uredbe (EU) št. 525/2013 (UL L 156, 19.6.2018, str. 26).

Evropskega parlamenta in Sveta ⁽²¹⁾, ob hkratnem zagotavljanju pogojev, enakovrednih pogojem iz Direktive 2009/31/ES, da se zagotovi, da je geološko shranjevanje CO₂, ki je zajet, trajno zanesljivo in okoljsko varno; vpliv povečane uporabe biomase, ki izhaja iz uporabe te uredbe, na okolje, vključno z vplivom na degradacijo tal in obnovo ekosistemov; vpliv na prehransko varnost Unije in špekulacije z zemljišči ter stroški postopka certifikacije.

- (41) Komisija bi morala do 31. julija 2026 pregledati vključitev vrste virov IPCC „kmetijstvo“, podkategoriji 3.A (črevesna fermentacija) in 3.B (ravnanje z gnojem), kot je določeno na podlagi Uredbe (EU) 2018/1999 in izvedbenih aktov, sprejetih na njeni podlagi, v zmanjšanja emisij, ki so zajeta v tej uredbi, ob upoštevanju pripisanih stroškov, razvoja regulativnega okvira, morebitnih negativnih učinkov, ki vodijo do povečanja emisij toplogrednih plinov, ter podnebnega cilja Unije za leto 2040, kot je predlagan v skladu s z Uredbo (EU) 2021/1119, predložiti poročilo Evropskemu parlamentu in Svetu in po potrebi predložiti zakonodajni predlog. V okviru tega pregleda je primerno preučiti, kako bi bilo treba razvrstiti potencialne enote, ustvarjene s takimi dejavnostmi. Prav tako je primerno pospešiti razvoj pilotne certifikacijske metodologije za dejavnosti, ki zmanjšujejo emisije iz kmetijstva, ki so posledica črevesne fermentacije in ravnanja z gnojem, v okviru priprav na pregled Komisije v letu 2026.
- (42) Primerno je, da certifikati o skladnosti in certificirane enote podpirajo različne končne uporabe, na primer dokazovanje podnebnih in drugih okoljskih trditev gospodarskih družb, tudi v zvezi z biotsko raznovrstnostjo, ali izmenjavo certificiranih enot prek prostovoljnih trgov emisij ogljika. V ta namen bi morala Komisija oceniti, ali so potrebne dodatne zahteve za usklajevanje te uredbe s pravili in smernicami iz člena 6(2) in (4) Pariškega sporazuma ter najboljšimi praksami na prostovoljnih trgih emisij ogljika, in po potrebi predložiti zakonodajni predlog. V tej oceni bi bilo treba primerjati metodološke zahteve, vključno z referenčnimi vrednostmi, obdobji spremljanja, obdobji dejavnosti, dodatnostjo, selitvijo virov, netrajnostjo in odgovornostjo, ter obravnavati zahteve v zvezi z dovoljenjem in ustreznimi prilagoditvami. Treba bi bilo tudi določiti, ali je primerno razlikovati končne uporabe za vsako vrsto enote ter opredeliti ustrezne zahteve za uporabo enot s strani zasebnih akterjev ali tretjih oseb, tudi za prostovoljne trge emisij ogljika in mednarodne sheme skladnosti, da se zagotovi skladnost z ustreznimi pravnimi akti Unije, kot sta uredbi (EU) 2018/1999 in (EU) 2021/1119 ter Direktiva (EU) 2022/2464 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽²²⁾, register za mednarodno prenesene rezultate blaženja na podlagi člena 6 Pariškega sporazuma iz člena 40 Uredbe (EU) 2018/1999 ter prihodnja direktiva o utemeljitvi in sporočanju izrecnih okoljskih trditev.
- (43) Ker cilja te uredbe, in sicer spodbujanja uvajanja visokokakovostnih odvezemov ogljika in zmanjšanj emisij iz tal ob hkratnem minimiziranju tveganja zelenega zavajanja, države članice ne morejo zadovoljivo doseči, temveč se zaradi obsega in učinkov ukrepa lažje doseže na ravni Unije, lahko Unija sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe o Evropski uniji. V skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta uredba ne presega tistega, kar je potrebno za doseganje navedenega cilja –

⁽²¹⁾ Uredba (EU) 2024/1735 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. junija 2024 o vzpostavitvi okvira ukrepov za krepitev ekosistema proizvodnje neto ničelnih tehnologij Evrope in spremembi Uredbe (EU) 2018/1724 (UL L, 2024/1735, 28.6.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1735/oj>).

⁽²²⁾ Direktiva (EU) 2022/2464 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. decembra 2022 o spremembi Uredbe (EU) št. 537/2014, Direktive 2004/109/ES, Direktive 2006/43/ES in Direktive 2013/34/EU glede poročanja podjetij o trajnostnosti (UL L 322, 16.12.2022, str. 15).

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

POGLAVJE 1 SPLOŠNE DOLOČBE

Člen 1

Predmet urejanja in področje uporabe

1. Cilj te uredbe je upravljavcem ali skupinam upravljavcev olajšati uvajanje trajnih odvzemov ogljika, gospodarjenja z ogljikom in shranjevanja ogljika v izdelkih, in sicer kot dopolnilo trajnim zmanjšanjem emisij v vseh sektorjih, da bi dosegli cilje, določene v Uredbi (EU) 2021/1119, ter jih k temu spodbujati. V ta namen ta uredba vzpostavlja prostovoljni okvir Unije za certificiranje odvzemov ogljika in zmanjšanj emisij iz tal z določitvijo:

- (a) meril kakovosti za dejavnosti, ki se izvajajo v Uniji;
- (b) pravil za preverjanje in certificiranje odvzemov ogljika in zmanjšanj emisij iz tal, ustvarjenih z dejavnostmi;
- (c) pravil za delovanje certifikacijskih shem in njihovo priznavanje s strani Komisije;
- (d) pravil za izdajanje in uporabo certificiranih enot.

2. Namen te uredbe je podpirati uresničitev ciljev Unije v okviru Pariškega sporazuma, zlasti skupno uresničitev cilja podnebne nevtralnosti najpozneje do leta 2050, določeno v Uredbi (EU) 2021/1119. Glede na to, vsi odvzemi ogljika in zmanjšanja emisij iz tal, ustvarjeni na podlagi te uredbe, prispevajo k doseganju nacionalno določenega prispevka Unije in njenih podnebnih ciljev, ne pa k nacionalno določenim prispevkom tretjih strani ali mednarodnim shemam skladnosti.

3. Ta uredba se ne uporablja za emisije, ki spadajo na področje uporabe Direktive 2003/87/ES, razen za zajemanje in shranjevanje emisij CO₂ iz pogonskih biogoriv, drugih tekočih biogoriv in biomasnih goriv, ki izpolnjujejo trajnostna merila in merila za prihranek emisij toplogrednih plinov, določena na podlagi člena 29 Direktive (EU) 2018/2001, in sicer z vsemi potrebnimi prilagoditvami za uporabo na podlagi Direktive 2003/87/ES, kot je določeno v izvedbenih aktih iz člena 14 Direktive 2003/87/ES, v skladu s Prilogo IV k Direktivi 2003/87/ES.

Člen 2

Opredelitev pojmov

V tej uredbi se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

- (1) „odvzem ogljika“ pomeni antropogeni odvzem ogljika iz ozračja in njegovo trajno shranjevanje v geoloških, kopenskih ali oceanskih zbiralnikih, ali v izdelkih z dolgo življenjsko dobo;
- (2) „zmanjšanje emisij iz tal“ pomeni zmanjšanje neto emisij toplogrednih plinov iz skladišč biogenega ogljika iz oddelka B, točki (e) in (f), Priloge I k Uredbi (EU) 2018/841, ali zmanjšanje emisij toplogrednih plinov iz vrste virov IPCC „kmetijstvo“, podkategorija 3D (kmetijska tla), kot je določeno na podlagi Uredbe (EU) 2018/1999 in izvedbenih aktov, sprejetih na njeni podlagi, kadar ustrezna dejavnost na splošno zmanjšuje emisije ogljika iz skladišč ogljika v tleh ali povečujeje odvzeme ogljika v skladiščih biogenega ogljika;

- (3) „dejavnost“ pomeni eno ali več praks ali postopkov, ki jih izvaja upravljavec ali skupina upravljavcev in katerih rezultat je trajni odvzem ogljika, začasni odvzem ogljika z gospodarjenjem z ogljikom ali shranjevanjem ogljika v izdelkih ali zmanjšanja emisij iz tal z gospodarjenjem z ogljikom, kadar se s takim gospodarjenjem z ogljikom na splošno zmanjšujejo emisije ogljika iz skladišč ogljika v tleh ali povečujejo odvzemi ogljika v skladiščih biogenega ogljika;
- (4) „skladišče biogenega ogljika“ pomeni živo biomaso, opad, odmrli les, odmrlo organsko snov, mineralna tla in organska tla iz oddelka B, točke (a) do (f), Priloge I k Uredbi (EU) 2018/841;
- (5) „upravljavec“ pomeni vsako fizično ali pravno osebo ali javni subjekt, ki upravlja ali nadzoruje dejavnost ali na katerega je bilo preneseno odločilno gospodarsko razpolaganje glede tehničnega delovanja dejavnosti; v primeru dejavnosti gospodarjenja z ogljikom je „upravljavec“ kmet, kakor je opredeljen v členu 3, točka 1, Uredbe (EU) 2021/2115, kateri koli drug upravljavec dejavnosti v kopenskem ali obalnem okolju, lastnik gozda ali gozdar, kakor je opredeljen v nacionalnem pravu, ali pristojni javni subjekt;
- (6) „skupina upravljavcev“ pomeni pravni subjekt, ki zastopa najmanj dva upravjavca in je odgovoren za zagotavljanje skladnosti teh upravljavcev s to uredbo;
- (7) „obdobje dejavnosti“ pomeni obdobje, v katerem dejavnost ustvarja neto korist odvzema ogljika ali neto korist zmanjšanja emisij iz tal in ki je določeno v veljavni certifikacijski metodologiji;
- (8) „obdobje spremljanja“ pomeni obdobje, v katerem upravljavec ali skupina upravljavcev spremlja zmanjšanje emisij iz tal ali shranjevanje ogljika, ki zajema vsaj obdobje dejavnosti ter je določeno v veljavni certifikacijski metodologiji;
- (9) „trajni odvzem ogljika“ pomeni vsako prakso ali postopek, pri katerem se v običajnih okoliščinah in ob uporabi ustreznih praks upravljanja zajema in shranjuje atmosferski ali biogeni ogljik za več stoletij, vključno s trajno kemično vezanim ogljikom v izdelkih, in ki ni kombiniran z okrepljeno predelavo ogljikovodikov;
- (10) „gospodarjenje z ogljikom“ pomeni vsako prakso ali postopek, ki se izvaja v obdobju dejavnosti vsaj petih let in je povezan z upravljanjem kopenskega ali obalnega okolja ter katerega posledica je zajemanje in začasno shranjevanje atmosferskega ali biogenega ogljika v skladiščih biogenega ogljika, ali zmanjšanje emisij iz tal;
- (11) „shranjevanje ogljika v izdelkih“ pomeni vsako prakso ali postopek, pri katerem se zajema in shranjuje atmosferski ali biogeni ogljik v izdelkih z dolgo življenjsko dobo za vsaj 35 let, ki omogoča spremljanje shranjenega ogljika na kraju samem ter je certificiran v celotnem obdobju spremljanja;
- (12) „trajno kemično vezan ogljik v izdelkih“ pomeni ogljik, ki je v skladu s členom 12(3b) Direktive 2003/87/ES kemično shranjen v izdelku tako, da pri običajni uporabi izdelka ne vstopi v ozračje, kar vključuje vse običajne dejavnosti, ki se izvajajo po koncu življenjske dobe izdelka;
- (13) „geološko shranjevanje CO₂“ pomeni geološko shranjevanje CO₂, kakor je opredeljeno v členu 3, točka 1, Direktive 2009/31/ES;
- (14) „certifikacijski organ“ pomeni akreditiran ali priznan neodvisen organ za ugotavljanje skladnosti, ki je s certifikacijsko shemo sklenil sporazum o izvajanju certifikacijskih presoj in izdajanju certifikatov o skladnosti;
- (15) „certifikacijska shema“ pomeni organizacijo, ki potrjuje skladnost dejavnosti in upravljavcev z merili kakovosti in pravili certificiranja iz te uredbe;
- (16) „certifikacijska presoja“ pomeni presojo, ki jo opravi certifikacijski organ;

- (17) „ponovna certifikacijska presoja“ pomeni presojo, izvedeno v postopku podaljšanja certifikata o skladnosti, ki ga je izdal certifikacijski organ;
- (18) „certifikat o skladnosti“ pomeni izjavo o skladnosti, ki jo izda certifikacijski organ in ki potrjuje, da je dejavnost skladna s to uredbo;
- (19) „enota trajnega odvzema ogljika“ pomeni eno metrično tono ekvivalenta CO₂ certificirane neto koristi trajnega odvzema ogljika, ustvarjene z dejavnostjo trajnega odvzema ogljika in registrirane s strani certifikacijske sheme v njenem certifikacijskem registru ali, če je ustrezno, v registru Unije iz člena 12;
- (20) „enota zmanjšanja emisij iz tal“ pomeni eno metrično tono ekvivalenta CO₂ neto koristi certificiranega zmanjšanja emisij iz tal, ustvarjene z dejavnostjo gospodarjenja z ogljikom in registrirane s strani certifikacijske sheme v njenem certifikacijskem registru ali, če je ustrezno, v registru Unije iz člena 12;
- (21) „preobrat“ v primeru geološkega shranjevanja CO₂ pomeni uhajanje, kakor je opredeljeno v členu 3, točka 5, Direktive 2009/31/ES, v primeru drugih dejavnosti pa prostovoljno ali neprostovoljno sproščanje ogljika, zajetega in shranjenega z dejavnostjo, nazaj v ozračje;
- (22) „enota sekvestracije ogljika pri gospodarjenju z ogljikom“ pomeni eno metrično tono ekvivalenta CO₂ certificirane neto koristi začasnega odvzema ogljika, ustvarjene z dejavnostjo gospodarjenja z ogljikom in registrirane s strani certifikacijske sheme v njenem certifikacijskem registru ali, če je ustrezno, v registru Unije iz člena 12;
- (23) „enota shranjevanja ogljika v izdelkih“ pomeni eno metrično tono ekvivalenta CO₂ certificirane neto koristi začasnega odvzema ogljika, ustvarjene z dejavnostjo shranjevanja ogljika v izdelkih in registrirane s strani certifikacijske sheme v njenem certifikacijskem registru ali, če je ustrezno, v registru Unije iz člena 12.

Člen 3

Upravičenost do certificiranja

Odvzemi ogljika in zmanjšanja emisij iz tal so do certificiranja na podlagi te uredbe upravičeni, kadar izpolnjujejo oba naslednja pogoja:

- (a) ustvarjeni so z dejavnostjo, ki je v skladu z merili kakovosti iz členov 4 do 7;
- (b) so neodvisno preverjeni v skladu s členom 9.

POGLAVJE 2

MERILA KAKOVOSTI

Člen 4

Količinska opredelitev

1. Dejavnost trajnega odvzema ogljika zagotavlja neto korist trajnega odvzema ogljika, ki se količinsko opredeli z naslednjo formulo:

$$\text{neto korist trajnega odvzema ogljika} = \text{OO}_{\text{ref.vrednost}} - \text{OO}_{\text{skupaj}} - \text{TGP}_{\text{povezani}} > 0,$$

pri čemer:

- (a) $\text{OO}_{\text{ref.vrednost}}$ je količina odvzemov ogljika na podlagi referenčne vrednosti;

- (b) OO_{skupaj} je skupna količina odvzemov ogljika dejavnosti;
- (c) $TGP_{povezani}$ je povečanje neposrednih in posrednih emisij toplogrednih plinov v celotnem življenjskem ciklu dejavnosti, ki jih je mogoče pripisati njenemu izvajanju, vključno s posredno spremembo rabe zemljišč, ki se po potrebi izračuna v skladu s protokoli, določenimi v Metodoloških navodilih IPCC iz leta 2006 za izračun nacionalnih evidenc toplogrednih plinov in vseh nadaljnjih izboljšavah teh navodil IPCC iz leta 2006.

2. Dejavnost gospodarjenja z ogljikom zagotavlja neto korist začasnega odvzema ogljika ali neto korist zmanjšanja emisij iz tal, ki se količinsko opredeli z naslednjima formulama:

$$(a) \text{ neto korist začasnega odvzema ogljika} = OO_{ref.vrednost} - OO_{skupaj} - TGP_{povezani} > 0$$

pri čemer:

- (i) $OO_{ref.vrednost}$ je količina odvzemov ogljika na podlagi referenčne vrednosti;
- (ii) OO_{skupaj} je skupna količina odvzemov ogljika v okviru dejavnosti;
- (iii) $TGP_{povezani}$ je povečanje neposrednih in posrednih emisij toplogrednih plinov v celotnem življenjskem ciklu dejavnosti, ki jih je mogoče pripisati njenemu izvajanju, vključno s posredno spremembo rabe zemljišč, ki se po potrebi izračuna v skladu s protokoli, določenimi v Metodoloških navodilih IPCC iz leta 2006 za izračun nacionalnih evidenc toplogrednih plinov in vseh nadaljnjih izboljšavah teh navodil IPCC iz leta 2006;

$$(b) \text{ neto korist zmanjšanja emisij iz tal} = ETL_{ref.vrednost} - ETL_{skupaj} + EKT_{ref.vrednost} - EKT_{skupaj} - TGP_{povezani} > 0,$$

pri čemer:

- (i) $ETL_{ref.vrednost}$ je količina LULUCF emisij iz tal na podlagi referenčne vrednosti;
- (ii) ETL_{skupaj} je skupna količina LULUCF emisij iz tal v okviru dejavnosti;
- (iii) $EKT_{ref.vrednost}$ je količina emisij iz kmetijskih tal na podlagi referenčne vrednosti;
- (iv) EKT_{skupaj} je količina skupnih emisij iz kmetijskih tal v okviru dejavnosti;
- (v) $TGP_{povezani}$ je povečanje neposrednih in posrednih emisij toplogrednih plinov v celotnem življenjskem ciklu dejavnosti, ki jih je mogoče pripisati njenemu izvajanju, vključno s posredno spremembo rabe zemljišč, ki se po potrebi izračuna v skladu s protokoli, določenimi v Metodoloških navodilih IPCC iz leta 2006 za izračun nacionalnih evidenc toplogrednih plinov in vseh nadaljnjih izboljšavah teh navodil IPCC iz leta 2006.

Obseg količin, navedenih v $OO_{ref.vrednost}$ in OO_{skupno} , ustreza neto odvzemu toplogrednih plinov, vključenim v področje uporabe Uredbe (EU) 2018/841.

Obseg količin, navedenih v $ETL_{ref.vrednost}$ in ETL_{skupno} , ustreza neto emisijam toplogrednih plinov iz skladišč biogenega ogljika iz oddelka B, točki (e) in (f), Priloge I k Uredbi (EU) 2018/841.

Obseg količin iz $EKT_{ref.vrednost}$ in EKT_{skupno} ustreza emisijam iz vrste virov IPCC „kmetijstvo“, podkategorija 3D „kmetijska tla“.

3. Z veljavnimi certifikacijskimi metodologijami je treba vse količine iz odstavka 2 razčleniti po toplogrednih plinih.

4. Če se emisije iz tal povečajo kot posledica dejavnosti, ki povzroči začasni odvzem ogljika pri gospodarjenju z ogljikom, se količinsko opredelijo in upoštevajo v neto koristi odvzema ogljika. Konkretnije, emisije iz skladišč biogenega ogljika iz oddelka B, točki (e) in (f), Priloge I k Uredbi (EU) 2018/841, se količinsko opredelijo in sporočijo kot del OO_{skupno} .

emisije iz vrste virov IPCC „kmetijstvo“, podkategorija 3.D „kmetijska tla“, pa se količinsko opredelijo in sporočijo kot TGP_{povezani}*

Če se emisije iz tal zmanjšajo kot posledica dejavnosti, ki povzroči začasni odvzem ogljika pri gospodarjenju z ogljikom, se količinsko opredelijo, sporočijo in upoštevajo kot neto korist zmanjšanja emisij iz tal.

Kadar dejavnost povzroči neto korist začasnega odvzema ogljika in neto korist zmanjšanja emisij iz tal, se v ustrezni metodologiji določijo pravila za dodelitev povezanih neposrednih in posrednih emisij toplogrednih plinov, ki jih je mogoče pripisati tej dejavnosti.

5. Dejavnost shranjevanja ogljika v izdelkih zagotavlja neto korist začasnega odvzema ogljika, ki se količinsko opredeli z naslednjo formulo:

$$\text{neto korist začasnega odvzema ogljika} = \text{OO}_{\text{ref.vrednost}} - \text{OO}_{\text{skupaj}} - \text{TGP}_{\text{povezani}} > 0,$$

pri čemer:

- (a) $\text{OO}_{\text{ref.vrednost}}$ je količina odvzemov ogljika na podlagi referenčne vrednosti;
- (b) $\text{OO}_{\text{skupaj}}$ je skupna količina odvzemov ogljika v okviru dejavnosti;
- (c) $\text{TGP}_{\text{povezani}}$ je povečanje neposrednih in posrednih emisij toplogrednih plinov v celotnem življenjskem ciklu dejavnosti, ki jih je mogoče pripisati njenemu izvajanju, vključno s posredno spremembo rabe zemljišč, ki se po potrebi izračuna v skladu s protokoli, določenimi v Metodoloških navodilih IPCC iz leta 2006 za izračun nacionalnih evidenc toplogrednih plinov in vseh nadaljnjih izboljšavah teh navodil IPCC iz leta 2006.

6. Količinam iz odstavkov 1 do 5 se pripiše negativni predznak (-), če gre za neto odvzeme toplogrednih plinov, in pozitivni predznak (+), če gre za neto emisije toplogrednih plinov; izražene so v tonah ekvivalenta CO₂.

7. Trajni odvzemi ogljika, začasni odvzemi ogljika z gospodarjenjem z ogljikom in shranjevanjem ogljika v izdelkih, zmanjšanja emisij iz tal in s tem povezane emisije toplogrednih plinov se količinsko opredelijo na ustrezen, konservativen, natančen, popoln, dosleden, pregleden in primerljiv način v skladu z najnovejšimi razpoložljivimi znanstvenimi dokazi. Spremljanje temelji na ustrezni kombinaciji meritev na kraju samem z daljinskim zaznavanjem ali modeliranjem v skladu s pravili, določenimi v veljavnih certifikacijskih metodologijah.

8. Referenčna vrednost iz odstavkov 1, 2 in 5 mora biti zelo reprezentativna za standardno uspešnost primerljivih praks in postopkov v podobnih socialnih, gospodarskih, okoljskih, tehnoloških in regulativnih razmerah ter upoštevati geografski okvir, vključno z lokalnimi pedoklimatskimi razmerami in regulativnimi pogoji (v nadaljnjem besedilu: standardizirana referenčna vrednost).

9. Standardizirano referenčno vrednost določi Komisija v veljavnih certifikacijskih metodologijah iz delegiranih aktov, sprejetih na podlagi člena 8.

Komisija vsaj vsakih pet let pregleda in po potrebi posodobi standardizirano referenčno vrednost glede na spreminjajoče se regulativne okoliščine in najnovejše razpoložljive znanstvene dokaze. Posodobljena standardizirana referenčna vrednost se uporablja samo za dejavnost, katere obdobje dejavnosti se začne po začetku veljavnosti veljavne certifikacijske metodologije.

10. Z odstopanjem od odstavka 8 upravljavec, kadar je to ustrezno utemeljeno v veljavni certifikacijski metodologiji, med drugim, ker primanjkuje podatkov ali ker ni zadostnih primerljivih dejavnosti, uporabi referenčno vrednost, ki ustreza individualni uspešnosti posamezne dejavnosti (v nadaljnjem besedilu: referenčna vrednost za posamezno dejavnost).

11. Referenčne vrednosti za posamezne dejavnosti se redno posodablja, in sicer na začetku vsakega obdobja dejavnosti, razen če je v veljavnih certifikacijskih metodologijah iz delegiranih aktov, sprejetih na podlagi člena 8, določeno drugače.

12. Pri količinski opredelitvi trajnih odvzemov ogljika, začasnih odvzemov ogljika z gospodarjenjem z ogljikom in shranjevanjem ogljika v izdelkih ter zmanjšanj emisij iz tal se negotovosti upoštevajo na konservativen način in v skladu s priznanimi statističnimi pristopi. O negotovostih pri količinski opredelitvi odvzemov ogljika in zmanjšanj emisij iz tal se ustrezno poroča.

13. V podporo količinski opredelitvi začasnih odvzemov ogljika in zmanjšanj emisij iz tal, ustvarjenih z dejavnostjo gospodarjenja z ogljikom, upravljavec ali skupina upravljavcev, kadar je to izvedljivo, zbira podatke o odvzemih ogljika in emisijah toplogrednih plinov na podlagi uporabe metodologij tretjega reda v skladu z Metodološkimi navodili IPCC iz leta 2006 za izračun nacionalnih evidenc toplogrednih plinov in izboljšavami teh navodil IPCC iz leta 2006 ter na način, ki je združljiv z nacionalnimi evidencami toplogrednih plinov na podlagi Uredbe (EU) 2018/841 in delom 3 Priloge V k Uredbi (EU) 2018/1999.

Člen 5

Dodatnost

1. Vsaka dejavnost je dodatna dejavnost. V ta namen izpolnjuje obe naslednji merili:
  - (a) presega zakonske zahteve Unije in nacionalne zakonske zahteve na ravni posameznega upravljavca;
  - (b) da bi dejavnost postala finančno vzdržna, je potreben spodbujevalni učinek certificiranja na podlagi te uredbe.
2. Kadar je uporabljena standardizirana referenčna vrednost, se šteje, da je dodatnost iz odstavka 1 izpolnjena.

Kadar se uporabi referenčna vrednost za posamezno dejavnost, se dodatnost iz odstavka 1 tega člena dokaže s posebnimi preskusi dodatnosti v skladu z veljavnimi certifikacijskimi metodologijami iz delegiranih aktov, sprejetih na podlagi člena 8.

Člen 6

Shranjevanje, spremljanje in odgovornost

1. Upravljavec ali skupina upravljavcev dokaže, da se z dejavnostjo trajno shranjuje ogljik ali da je njen namen dolgoročno shranjevanje ogljika.
2. Za namene odstavka 1 mora upravljavec ali skupina upravljavcev:
  - (a) upoštevati pravila o spremljanju in o zmanjševanju morebitnih ugotovljenih tveganj preobrata, ki se pojavijo v obdobju spremljanja;
  - (b) morebitni preobrat ogljika, zajetega in shranjenega z dejavnostjo, do katerega pride v obdobju spremljanja te dejavnosti, obravnavati z ustreznimi mehanizmi odgovornosti v skladu z veljavnimi certifikacijskimi metodologijami iz delegiranih aktov, sprejetih na podlagi člena 8.
3. Pravila o spremljanju iz odstavka 2, točka (a):
  - (a) so pri trajnih odvzemih ogljika skladna s pravili iz členov 13 do 16 Direktive 2009/31/ES;
  - (b) so pri trajno kemično vezanem ogljiku v izdelkih, skladna s pravili, sprejetimi na podlagi člena 12(3b) Direktive 2003/87/ES;

(c) se pri gospodarjenju z ogljikom in shranjevanju ogljika v izdelkih določijo in ustrezno utemeljijo v skladu s pravili, določenimi v veljavnih certifikacijskih metodologijah iz delegiranih aktov, sprejetih na podlagi člena 8.

4. Mehanizmi odgovornosti iz odstavka 2, točka (b):

(a) so pri trajnih odvzemih ogljika skladni s pravili iz členov 17 in 18 Direktive 2009/31/ES;

(b) so pri trajno kemično vezanem ogljiku v izdelkih, skladni s pravili, sprejetimi na podlagi člena 12(3b) Direktive 2003/87/ES;

(c) se pri gospodarjenju z ogljikom in shranjevanju ogljika v izdelkih določijo in ustrezno utemeljijo z veljavnimi certifikacijskimi metodologijami iz delegiranih aktov, sprejetih na podlagi člena 8, ter lahko vključujejo skupne rezerve ali mehanizme vnaprejšnjega zavarovanja.

5. Ogljik, ki je bil odvzet in nato shranjen z dejavnostjo odvzema ogljika, se šteje za sproščen v ozračje ob koncu obdobja spremljanja, razen če se to obdobje spremljanja podaljša z novim certificiranjem dejavnosti ali če je ogljik trajno shranjen na podlagi odstavka 3, točki (a) in (b), ter odstavka 4, točki (a) in (b).

6. Za dejavnosti zmanjševanja emisij iz tal veljajo ustrezna pravila o spremljanju in mehanizmi odgovornosti, kot so določeni v delegiranih aktih, sprejetih na podlagi člena 8.

Člen 7

Trajnostnost

1. Dejavnost ne sme bistveno škodovati okolju in lahko ustvari posredne koristi za enega ali več naslednjih trajnostnih ciljev:

(a) blažitev podnebnih sprememb, ki presega neto koristi odvzema ogljika in neto koristi zmanjšanja emisij iz tal iz člena 4(1) in (2);

(b) prilagajanje podnebnim spremembam;

(c) trajnostna raba in varstvo vodnih in morskih virov;

(d) prehod na krožno gospodarstvo, vključno z učinkovito uporabo trajnostno pridobljenih materialov na biološki osnovi;

(e) preprečevanje in nadzorovanje onesnaževanja;

(f) varstvo in obnova biotske raznovrstnosti in ekosistemov, vključno z zdravjem tal in preprečevanjem degradacije tal.

2. Dejavnost gospodarjenja z ogljikom ustvarja posredne koristi vsaj za trajnostni cilj iz odstavka 1, točka (f).

3. Za namene odstavka 1 tega člena dejavnost izpolnjuje minimalne trajnostne zahteve, določene v veljavnih certifikacijskih metodologijah iz delegiranih aktov, sprejetih na podlagi člena 8.

Minimalne trajnostne zahteve:

(a) upoštevajo učinek v Uniji in zunaj nje ter lokalne razmere;

- (b) so po potrebi skladne s tehničnimi merili za pregled v povezavi z načelom, da se ne škoduje bistveno;
- (c) spodbujajo trajnostnost surovin iz gozdne in kmetijske biomase v skladu s trajnostnimi merili in merili za prihranek emisij toplogrednih plinov za pogonska biogoriva, druga tekoča biogoriva in biomasna goriva, določenimi v členu 29 Direktive (EU) 2018/2001.

4. Kadar upravljavec ali skupina upravljavcev poroča o posrednih koristih, ki prispevajo k trajnostnim ciljem iz odstavka 1 tega člena in presegajo minimalne trajnostne zahteve iz odstavka 3 tega člena, morajo ravnati v skladu z veljavnimi certifikacijskimi metodologijami, določenimi v delegiranih aktih, sprejetih na podlagi člena 8. Te certifikacijske metodologije vključujejo elemente, ki čim bolj spodbujajo ustvarjanje posrednih koristi, ki presegajo minimalne trajnostne zahteve, zlasti za cilj iz odstavka 1, točka (f), tega člena.

Člen 8

Certifikacijske metodologije

1. Upravljavec ali skupina upravljavcev uporablja veljavno certifikacijsko metodologijo za izpolnjevanje meril kakovosti, določenih v členih 4 do 7 (certifikacijska metodologija).
2. Komisija sprejme delegirane akte v skladu s členom 16 za dopolnitev te uredbe z določitvijo certifikacijskih metodologij, ki za vsako dejavnost določajo elemente iz Priloge I.

Komisija da pri oblikovanju certifikacijskih metodologij prednost tistim dejavnostim, ki so najbolj razvite ter imajo potencial za ustvarjanje čim večjih posrednih koristi, ali tistim, v zvezi s katerimi je že bilo sprejeto ustrezno pravo Unije za oblikovanje navedenih metodologij.

V primeru dejavnosti gospodarjenja z ogljikom Komisija pri določanju prednostnih nalog upošteva, ali te dejavnosti prispevajo k trajnostnemu upravljanju kmetijskih zemljišč, gozdov in morskega okolja.

V primeru shranjevanja ogljika v izdelkih Komisija daje prednost certifikacijskim metodologijam za gradbene izdelke na lesni in biološki osnovi.

3. V delegiranih aktih, sprejetih na podlagi odstavka 2, se razlikuje med dejavnostmi, povezanimi s trajnim odvzemom ogljika, gospodarjenjem z ogljikom in shranjevanjem ogljika v izdelkih, ter nadalje ločuje med dejavnostmi na podlagi njihovih značilnosti.

Certifikacijske metodologije:

- (a) zagotavljajo zanesljivost in preglednost odvzemov ogljika in zmanjšanje emisij iz tal;
- (b) spodbujajo varstvo in obnovo biotske raznovrstnosti in ekosistemov;
- (c) prispevajo k zagotavljanju prehranske varnosti Unije in preprečevanju špekulacij z zemljišči;
- (d) upoštevajo konkurenčnost kmetov ter lastnikov gozdov in gozdarjev v Uniji na trajnosten način, zlasti za male upravljavce;
- (e) spodbujajo trajnostnost biomase v skladu s trajnostnimi merili in merili za prihranek emisij toplogrednih plinov za pogonska biogoriva, druga tekoča biogoriva in biomasna goriva, določenimi v členu 29 Direktive (EU) 2018/2001;
- (f) zagotavljajo, da se dosledno uporablja načelo kaskadne uporabe biomase v skladu s členom 3(3) Direktive (EU) 2018/2001, kot ga izvajajo nacionalni organi;

- (g) zagotavljajo preprečevanje netrajnostnega povpraševanja po surovinah iz biomase;
  - (h) v največji možni meri zmanjšujejo upravno in finančno breme za upravljavce, zlasti za male upravljavce, ter zagotavljajo, da je certifikacijski postopek čim bolj preprost in enostaven za uporabo;
  - (i) zagotavljajo, da se primeri preobrata obravnavajo z ustreznimi mehanizmi odgovornosti, kot so skupne rezerve ali mehanizmi vnaprejšnjega zavarovanja, v skrajnem primeru pa z neposredno ukinitvijo enot.
4. Komisija pri pripravi delegiranih aktov iz odstavka 2 upošteva:
- (a) ustrezno pravo Unije in nacionalno pravo;
  - (b) ustrezne certifikacijske metodologije in standarde Unije ter ustrezne nacionalne in mednarodne certifikacijske metodologije in standarde ter
  - (c) najboljše razpoložljive znanstvene dokaze.

POGLAVJE 3 CERTIFICIRANJE

Člen 9

Certificiranje skladnosti

1. Upravljavec ali skupina upravljavcev za certificiranje skladnosti s to uredbo vloži vlogo pri certifikacijski shemi.

Ko je vloga sprejeta, upravljavec ali skupina upravljavcev certifikacijskemu organu predloži načrt dejavnosti, ki vključuje dokaze o skladnosti s členi 4 do 7 in pričakovano neto korist odvzema ogljika ali pričakovano neto korist zmanjšanja emisij iz tal, ustvarjeno z dejavnostjo, ter načrt spremljanja.

Skupine upravljavcev določijo tudi način zagotavljanja svetovalnih storitev, zlasti za male upravljavce na področju gospodarjenja z ogljikom.

Za dejavnosti gospodarjenja z ogljikom lahko države članice kmetom svetujejo v okviru storitev kmetijskega svetovanja iz člena 15 Uredbe (EU) 2021/2115.

Za spodbujanje interoperabilnosti ustreznih zbirk podatkov o gospodarjenju z ogljikom lahko države članice po potrebi v identifikacijski sistem za kmetijske parcele iz člena 68 Uredbe (EU) 2021/2116 vključijo ključne informacije iz Priloge II k tej uredbi, vključno s praksami upravljanja, povezanimi z dejavnostjo gospodarjenja z ogljikom, začetnim in končnim datumom dejavnosti, edinstveno številko ali kodo certifikata o skladnosti, imenom certifikacijskega organa in imenom certifikacijske sheme.

2. Certifikacijska shema imenuje certifikacijski organ, ki izvede certifikacijsko presojo, da preveri, ali so informacije, predložene v skladu z odstavkom 1 tega člena, točne in zanesljive, ter da potrdi skladnost dejavnosti s členi 4 do 7.

Ko certifikacijski organ z navedeno certifikacijsko presojo preveri, da so informacije, predložene v skladu z odstavkom 1 tega člena, skladne z zahtevami, izda poročilo o certifikacijski presoji, ki vključuje povzetek, in certifikat o skladnosti, ki vsebuje vsaj informacije iz Priloge II.

Certifikacijska shema pregleda poročilo o certifikacijski presoji in certifikat o skladnosti, poročilo o certifikacijski presoji v celoti ali, kadar je to potrebno za ohranitev zaupnosti poslovno občutljivih informacij, v zbirni obliki in certifikat o skladnosti pa objavi v svojem certifikacijskem registru ali v registru Unije iz člena 12 (v nadaljnjem besedilu: register Unije), ko je ta vzpostavljen.

3. Certifikacijski organ vsaj vsakih pet let ali pogosteje, kadar je tako določeno v veljavni certifikacijski metodologiji, odvisno od značilnosti zadevne dejavnosti, izvaja ponovne certifikacijske presoje, da ponovno potrdi skladnost dejavnosti s členi 4 do 7 in preveri neto korist odvzema ogljika ali neto korist zmanjšanja emisij iz tal, ustvarjeno z dejavnostjo. Na podlagi te ponovne certifikacijske presoje, certifikacijski organ izda poročilo o ponovni certifikacijski presoji, ki vključuje povzetek, in, kadar je ustrezno, posodobljen certifikat o skladnosti.

Certifikacijska shema pregleda poročilo o ponovni certifikacijski presoji in posodobljeni certifikat o skladnosti, poročilo o ponovni certifikacijski presoji v celoti ali, kadar je to potrebno za ohranitev zaupnosti poslovno občutljivih informacij, v zbirni obliki in posodobljeni certifikat o skladnosti pa objavi v svojem certifikacijskem registru ali v registru Unije, ko je ta vzpostavljen.

Certifikacijski register certifikacijske sheme ali register Unije, ko je ta vzpostavljen, izda certificirane enote na podlagi posodobljenega certifikata o skladnosti, ki je rezultat ponovne certifikacijske presoje.

4. Upravljavec ali skupina upravljavcev podpira certifikacijski organ med certifikacijsko presojo in ponovno certifikacijsko presojo, zlasti tako, da mu omogoči dostop do prostorov dejavnosti ter zagotovi vse podatke in dokumentacijo, ki jih zahteva.

5. Komisija sprejme izvedbene akte, da določi strukturo, obliko in tehnične podrobnosti načrta dejavnosti in načrta spremljanja iz odstavka 1 tega člena ter poročil o certifikacijski presoji in ponovni certifikacijski presoji iz odstavkov 2 in 3 tega člena. Ti izvedbeni akti se sprejemajo v skladu s postopkom pregleda iz člena 17.

Člen 10

Certifikacijski organi

1. Certifikacijske organe, ki jih imenujejo certifikacijske sheme, akreditira nacionalni akreditacijski organ na podlagi Uredbe (ES) št. 765/2008 ali jih kot pristojne prizna nacionalni pristojni organ, da pokrivajo področje uporabe te uredbe ali specifično področje uporabe certifikacijske sheme.

2. Certifikacijski organi:

(a) so pristojni za izvedbo certifikacijske presoje in ponovne certifikacijske presoje;

(b) so pravno in finančno neodvisni od upravljavca ali skupine upravljavcev ter

(c) v javnem interesu izvajajo dejavnosti, ki jih zahteva ta uredba.

3. Za namene odstavka 2, točka (b), certifikacijski organi ali kateri koli njihov del ne morejo:

(a) biti upravljavec ali skupina upravljavcev, lastnik upravljavca ali skupine upravljavcev, niti ne morejo biti v njihovi lasti;

(b) imeti odnosov z upravljavcem ali skupino upravljavcev, ki bi lahko vplivali na njihovo neodvisnost in nepristranskost.

4. Države članice nadzorujejo delovanje certifikacijskih organov.

Certifikacijski organi na zahtevo pristojnih nacionalnih organov predložijo vse ustrezne informacije, potrebne za nadzor njihovega delovanja, vključno z datumom, časom in lokacijo certifikacijske presoje in ponovne certifikacijske presoje.

Kadar države članice ugotovijo neskladnost, o tem brez odlašanja obvestijo certifikacijski organ in ustrezno certifikacijsko shemo.

Informacije o neskladnosti se objavijo v certifikacijskem registru ali v registru Unije, ko je ta vzpostavljen.

POGLAVJE 4 CERTIFIKACIJSKE SHEME

Člen 11

Delovanje certifikacijskih shem

1. Da upravljavec ali skupina upravljavcev dokaže skladnost s to uredbo, sodeluje v certifikacijski shemi, ki jo Komisija priznava na podlagi člena 13.
2. Certifikacijske sheme delujejo neodvisno ter na podlagi zanesljivih in preglednih pravil in postopkov, zlasti v zvezi z notranjim upravljanjem in spremljanjem, obravnavanjem pritožb, posvetovanjem z deležniki, preglednostjo in objavo informacij, imenovanjem in usposabljanjem certifikacijskih organov, obravnavanjem neskladnosti ter razvojem in upravljanjem certifikacijskih registrov.

Certifikacijske sheme določijo pregledne pristojbine in zagotovijo, da so informacije o teh pristojbinah upravljavcem enostavno dostopne, tudi tako, da jih objavijo na svojih spletnih mestih.

Certifikacijske sheme vzpostavijo enostavno dostopne pritožbene postopke. Informacije o teh postopkih se objavijo v certifikacijskem registru ali v registru Unije, ko je ta vzpostavljen.

3. Certifikacijske sheme preverijo, ali so bile informacije in podatki, ki jih je upravljavec ali skupina upravljavcev predložila za certificiranje skladnosti na podlagi člena 9, predmet neodvisne presoje in ali je bilo certificiranje skladnosti, vključno s poročilom o ponovni certifikacijski presoji, izvedeno natančno, zanesljivo in stroškovno učinkovito.
4. Certifikacijske sheme vsaj enkrat letno v svojih certifikacijskih registrih ali v registru Unije, ko je ta vzpostavljen, objavijo seznam imenovanih certifikacijskih organov, pri čemer za vsak certifikacijski organ navedejo, kateri nacionalni akreditacijski organ ga je akreditiral oziroma kateri nacionalni pristojni organ ga je priznal in kateri nacionalni pristojni organ ga spremlja.
5. Komisija sprejme izvedbene akte, v katerih določi strukturo, obliko, tehnične podrobnosti in postopek, ki se zahteva za namene odstavkov 2, 3 in 4 tega člena, ki se morajo uporabljati za vse certifikacijske sheme, ki jih priznava Komisija. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 17.

Člen 12

Register Unije za trajne odvzeme ogljika, gospodarjenje z ogljikom in shranjevanje ogljika v izdelkih ter certifikacijski registri

1. Komisija do 27. decembra 2028 vzpostavi in nato ustrezno vzdržuje register Unije za trajne odvzeme ogljika, gospodarjenje z ogljikom in shranjevanje ogljika v izdelkih, tako da so informacije v zvezi s certifikacijskim postopkom, kar vključuje vsaj informacije iz Priloge III, objavljene in enostavno dostopne javnosti.

Komisija pri vzpostavitvi registra Unije upošteva poročila iz člena 30(5), točka (a), Direktive 2003/87/ES in člena 17(3) Uredbe (EU) 2018/841.

Register Unije uporablja avtomatizirane sisteme, vključno z elektronskimi predlogami, za varno javno dostopnost informacij v zvezi s certifikacijskim postopkom, vključno s certifikati o skladnosti in posodobljenimi certifikati o skladnosti, da se omogoči sledenje količini certificiranih enot in prepreči dvojno štetje.

Register Unije se financira s fiksnimi letnimi pristojbinami, ki jih plačujejo uporabniki. Te pristojbine morajo biti sorazmerne z uporabo registra Unije in zadostujejo kot prispevek h kritju stroškov za vzpostavitev in letnih stroškov delovanja registra Unije, kot so stroški za osebje ali orodja informacijske tehnologije.

Sredstva iz takih pristojbin so zunanji namenski prejemki za namen člena 21(5) Uredbe (EU, Euratom) 2018/1046. Z navedenimi prejemki se zlasti krijejo stroški orodij, storitev in varnosti informacijske tehnologije, vključno s sistemi za delovanje in izdajanje dovoljenj ter stroški osebja, zadolženega za upravljanje registra Unije.

2. Komisija v skladu s členom 16 sprejme delegirane akte za dopolnitev tega člena z določitvijo potrebnih zahtev v zvezi z registrom Unije, vključno s pravili za zagotovitev zadostnega nadzora nad trgovanjem s certificiranimi enotami, ter dejavnike, ki jih je treba upoštevati pri določanju višine pristojbin iz odstavka 1 tega člena in njihovi izterjavi.

Komisija v vsakem zadnjem četrtletju leta pred koledarskim letom uporabe sprejme enega ali več izvedbenih aktov za določitev ali revizijo posameznih zneskov pristojbin iz odstavka 1 tega člena, ki se uporabljajo za zadevno koledarsko leto.

3. Dokler ni vzpostavljen register Unije, certifikacijska shema vzpostavi in ustrezno vzdržuje certifikacijski register, v katerem so javno in na varen način dostopne informacije, v zvezi s certifikacijskim postopkom, vključno s certifikati o skladnosti in posodobljenimi certifikati o skladnosti, kar vključuje vsaj informacije iz Priloge III, da se omogoči sledenje količini enot, certificiranih v skladu s členom 9.

Certifikacijski register uporablja avtomatizirane sisteme, vključno z elektronskimi predlogami, in je interoperabilen z registri drugih priznanih certifikacijskih shem, da se prepreči dvojno štetje.

Komisija sprejme izvedbene akte, s katerimi določi strukturo, obliko in tehnične podrobnosti certifikacijskih registrov ter evidentiranja, posedovanja ali uporabe certificiranih enot, med drugim kot je navedeno v tem odstavku. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 17.

4. Certifikacijski registri ali register Unije, ko je ta vzpostavljen, certifikacijske enote izda šele po nastanku neto koristi odvzema ogljika ali neto koristi zmanjšanja emisij iz tal na podlagi veljavnega certifikata o skladnosti, ki izhaja iz ponovne certifikacijske presoje.

Certificirana enota se ne sme izdati več kot enkrat in je v danem trenutku ne sme uporabljati več kot ena fizična ali pravna oseba.

Enote trajnega odvzema ogljika, enote sekvestracije ogljika pri gospodarjenju z ogljikom, enote shranjevanja ogljika v izdelkih in enote zmanjšanja emisij iz tal se med seboj razlikujejo.

5. Enote sekvestracije ogljika pri gospodarjenju z ogljikom in enote shranjevanja ogljika v izdelkih prenehajo veljati ob koncu obdobja spremljanja zadevne dejavnosti in se izbrišejo iz certifikacijskega registra ali iz registra Unije, ko je ta vzpostavljen, razen če se v skladu s pravili iz veljavne certifikacijske metodologije dokaže dolgoročno shranjevanje odstranjenega ogljika.

*Člen 13***Priznavanje certifikacijskih shem**

1. Upravljavec ali skupina upravljavcev lahko za dokazovanje skladnosti s to uredbo uporabljajo samo certifikacijsko shemo, ki jo Komisija prizna s sklepom. Tak sklep velja največ pet let in se objavi v registru Unije.
2. Država članica Komisijo uradno obvesti o vlogi za priznanje javne certifikacijske sheme.

Pravni zastopnik zasebne certifikacijske sheme Komisijo uradno obvesti o vlogi za priznanje te zasebne certifikacijske sheme.

3. Komisija lahko po ustreznem posvetovanju s certifikacijsko shemo razveljavi sklep o priznanju te sheme na podlagi odstavka 1 tega člena, kadar certifikacijska shema ne izvaja pravil iz izvedbenih aktov iz člena 11(5).

Kadar država članica ali katera koli druga zainteresirana stran izrazi ustrezno utemeljene pomisleke, da certifikacijska shema ne deluje v skladu s pravili iz izvedbenih aktov iz člena 11(5), ki so podlaga za sklepe na podlagi odstavka 1 tega člena, Komisija zadevo razišče in ustrezno ukrepa, med drugim lahko zadevni sklep razveljavi.

4. Komisija sprejme izvedbene akte, s katerimi določi strukturo, obliko in tehnične podrobnosti postopkov priznavanja in obveščanja iz odstavkov 1 in 2 tega člena. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 17.

*Člen 14***Zahteve glede poročanja**

1. Vsaka certifikacijska shema, ki jo prizna Komisija in ki deluje že vsaj 12 mesecev, vsako leto do 30. aprila Komisiji za preteklo koledarsko leto predloži letno poročilo o svojem delovanju, vključno z opisom vseh primerov goljufij in s tem povezanih sanacijskih ukrepov.

Komisija poročila iz prvega pododstavka objavi v celoti, ali kadar je to potrebno za ohranitev zaupnosti poslovno občutljivih informacij, v zbirni obliki.

2. Komisija sprejme izvedbene akte, s katerimi določi strukturo, obliko in tehnične podrobnosti poročil iz odstavka 1 tega člena. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 17.

POGLAVJE 5**KONČNE DOLOČBE***Člen 15***Spremembe prilog**

1. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 16 za spremembo Priloge I, da jo prilagodi novim in nastajajočim vrstam dejavnosti ter znanstvenemu in tehničnemu napredku.
2. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 16 za spremembo Priloge II, da jo prilagodi tehničnemu napredku.

Člen 16**Izvajanje prenosa pooblastila**

1. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov je preneseno na Komisijo pod pogoji, določenimi v tem členu.
2. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov iz členov 8, 12 in 15 se prenese na Komisijo za nedoločen čas od 26. decembra 2024.
3. Prenos pooblastila iz členov 8, 12 in 15 lahko kadar koli prekliče Evropski parlament ali Svet. S sklepom o preklicu preneha veljati prenos pooblastila iz navedenega sklepa. Sklep začne učinkovati dan po njegovi objavi v *Uradnem listu Evropske unije* ali na poznejši dan, ki je določen v navedenem sklepu. Sklep ne vpliva na veljavnost že veljavnih delegiranih aktov.
4. Komisija se pred sprejetjem delegiranega akta posvetuje s strokovnjaki, ki jih imenujejo države članice, v skladu z načeli, določenimi v Medinstitucionalnem sporazumu z dne 13. aprila 2016 o boljši pripravi zakonodaje.
5. Komisija takoj po sprejetju delegiranega akta o njem sočasno uradno obvesti Evropski parlament in Svet.
6. Delegirani akt, sprejet na podlagi člena 8, 12 ali 15, začne veljati le, če mu niti Evropski parlament niti Svet ne nasprotuje v roku dveh mesecev od uradnega obvestila Evropskemu parlamentu in Svetu o tem aktu ali če pred iztekom tega roka tako Evropski parlament kot Svet obvestita Komisijo, da mu ne bosta nasprotovala. Ta rok se na pobudo Evropskega parlamenta ali Sveta podaljša za dva meseca.

Člen 17**Postopek v odboru**

1. Komisiji pomaga Odbor za podnebne spremembe, ustanovljen s členom 44(1), točka (a), Uredbe (EU) 2018/1999. Ta odbor je odbor v smislu Uredbe (EU) št. 182/2011.
2. Pri sklicevanju na ta člen se uporablja člen 5 Uredbe (EU) št. 182/2011.

Člen 18**Pregled**

1. Ta uredba se pregleduje z vseh vidikov, pri čemer se upoštevajo:
  - (a) relevanten razvoj v zvezi s pravom Unije, vključno s skladnostjo te uredbe z uredbami (EU) 2018/841, (EU) 2018/842 in (EU) 2021/1119 ter direktivama 2003/87/ES in (EU) 2018/2001;
  - (b) relevanten razvoj v zvezi z UNFCCC in Pariškim sporazumom, vključno s pravili in smernicami v zvezi z izvajanjem člena 6 navedenega sporazuma;
  - (c) tehnološki in znanstveni napredek, najboljše prakse in razvoj trga na področju odvzemov ogljika;
  - (d) potencial za trajno shranjevanje ogljika v tretjih državah, pod pogojem, da obstajajo mednarodni sporazumi iz poglavja III Uredbe (EU) 2024/1735, ob hkratnem zagotavljanju pogojev, enakovrednih pogojem iz Direktive 2009/31/ES, za zagotovitev, da je geološko shranjevanje CO₂, ki je zajet, trajno zanesljivo in okoljsko varno;

- (e) okoljski učinek povečane uporabe biomase zaradi uporabe te uredbe, vključno z učinkom na degradacijo tal in obnovo ekosistemov;
- (f) učinek na prehransko varnost Unije in špekulacije z zemljišči ter
- (g) stroški certifikacijskega postopka.

2. Komisija do 27. decembra 2027, nato pa v šestih mesecih od rezultatov vsakega pregleda globalnega stanja, dogovorjenega na podlagi člena 14 Pariškega sporazuma, poroča Evropskemu parlamentu in Svetu o uporabi te uredbe.

3. Komisija do 31. julija 2026 pregleda uporabo te uredbe za zmanjšanje emisij iz vrste virov IPCC „kmetijstvo“, podkategorija 3.A (črevesna fermentacija) in podkategorija 3.B (ravljanje z gnojem), kot je določeno na podlagi Uredbe (EU) 2018/1999 in izvedbenih aktov, sprejetih na podlagi navedene uredbe, ob upoštevanju pripisanih stroškov, razvoja regulativnega okvira, morebitnih negativnih učinkov, ki vodijo do povečanja emisij toplogrednih plinov, ter podnebne cilja Unije za leto 2040, kot je predlagan v skladu s členom 4(3) Uredbe (EU) 2021/1119, ter Evropskemu parlamentu in Svetu predloži poročilo. To poročilo med drugim temelji na pilotni certifikacijski metodologiji za dejavnosti, ki zmanjšujejo emisije iz kmetijstva zaradi črevesne fermentacije in ravnanja z gnojem.

Komisija hkrati s tem poročilom po potrebi predloži zakonodajni predlog, da se obseg dejavnosti, zajetih v tej uredbi, razširi še na zmanjšanje emisij iz vrste virov IPCC „kmetijstvo“, podkategoriji 3.A (črevesna fermentacija) in 3.B (ravljanje z gnojem), kot je določeno na podlagi Uredbe (EU) 2018/1999.

4. Komisija do 31. julija 2026 oceni dodatne zahteve, potrebne za uskladitev te uredbe s členom 6 Pariškega sporazuma in najboljšimi praksami, vključno z ustreznimi prilagoditvami, dovoljenjem pogodbenice gostiteljice in metodologijami. Komisija v tej oceni pregleda uporabo certificiranih enot za kompenziranje emisij, ustvarjenih zunaj nacionalno določenega prispevka Unije in podnebnih ciljev Unije. Komisija tej oceni po potrebi priloži zakonodajni predlog.

Člen 19

Začetek veljavnosti

Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Strasbourgu, 27. novembra 2024

Za Evropski parlament

predsednica

R. METSOLA

Za Svet

predsednik

BÓKA J.

PRILOGA I

Elementi certifikacijskih metodologij iz člena 8

Komisija pri sprejemanju delegiranih aktov na podlagi člena 8 v certifikacijske metodologije ob upoštevanju posebnih značilnosti vsake dejavnosti vključi naslednje elemente:

- (a) vrsto dejavnosti ter opis zajetih praks in postopkov, vključno z obdobjem dejavnosti in obdobjem spremljanja;
- (b) pravila za opredelitev vseh ponorov odvzema ogljika in virov emisij toplogrednih plinov v smislu člena 4(1), (2) in (5);
- (c) pravila za izračun referenčne vrednosti iz člena 4(1), točka (a), člena 4(2), točka (a)(i), člena 4(2), točki (b)(i) in (iii), ali člena 4(5), točka (a);
- (d) pravila za izračun skupnih odvzemov ogljika iz člena 4(1), točka (b), člena 4(2), točka (a)(ii), ali člena 4(5), točka (b);
- (e) pravila za izračun LULUCF emisij iz tal iz člena 4(2), točka (b)(ii);
- (f) pravila za izračun emisij iz kmetijskih tal iz člena 4(2), točka (b)(iv);
- (g) pravila za izračun emisij TGP_{povezani} iz člena 4(1), točka (c), člena 4(2), točka (a)(iii), člena 4(2), točka (b)(v), ali člena 4(5), točka (c);
- (h) pravila za posodobitev standardiziranih referenčnih vrednosti iz člena 4(9) in za posodobitev referenčne vrednosti za posamezno dejavnost iz člena 4(11);
- (i) pravila za upoštevanje negotovosti na konservativen način pri količinski opredelitvi trajnih odvzemov ogljika, začasnih odvzemov ogljika z gospodarjenjem z ogljikom in shranjevanjem ogljika v izdelkih ter zmanjšanje emisij iz tal iz člena 4(12);
- (j) pravila za izvajanje posebnih preskusov dodatnosti iz člena 5(2);
- (k) pravila o spremljanju in pravila o blažitvi kakršnih koli ugotovljenih tveganj preobrata shranjenega ogljika iz člena 6(2), točka (a);
- (l) pravila o ustreznih mehanizmih odgovornosti iz člena 6(2), točka (b), in člena 6(4), vključno s pravili o tveganju nedelovanja ustreznega mehanizma;
- (m) pravila za izvajanje zahteve iz člena 6(5);
- (n) pravila o spremljanju zmanjšanje emisij iz tal iz člena 6(6);
- (o) pravila o minimalnih trajnostnih zahtevah iz člena 7(3);
- (p) pravila o spremljanju posrednih koristih iz člena 7(4) in poročanju o njih.

PRILOGA II

Osnovne informacije, ki jih je treba vključiti v certifikat o skladnosti iz člena 9

Certifikat o skladnosti vsebuje naslednje osnovne informacije:

- (a) ime in vrsto dejavnosti, vključno s praksami in postopki, ter ime in kontaktne podatke upravljavca ali skupine upravljavcev;
- (b) lokacijo dejavnosti, vključno z geolokalizirano lokacijo meja dejavnosti, ob upoštevanju zahtev države članice za kartiranje v merilu 1: 5 000;
- (c) trajanje obdobja dejavnosti, vključno z datumom začetka in konca;
- (d) ime certifikacijske sheme;
- (e) ime, naslov in logotip certifikacijskega organa;
- (f) edinstveno številko ali kodo certifikata o skladnosti;
- (g) kraj, datum izdaje in obdobje veljavnosti certifikata o skladnosti;
- (h) sklic na veljavno certifikacijsko metodologijo iz člena 8;
- (i) neto korist trajnega odvzema ogljika iz člena 4(1), neto korist začasnega odvzema ogljika iz člena 4(2), točka (a), neto korist zmanjšanja emisij iz tal iz člena 4(2), točka (b), ali neto korist neto odvzema ogljika iz člena 4(5);
- (j) odvzeme ogljika na podlagi referenčne vrednosti iz člena 4(1), točka (a), člena 4(2), točka (a)(i), ali člena 4(5), točka (a), ali emisije iz tal na podlagi referenčne vrednosti iz člena 4(2), točki (b)(i) in (iii);
- (k) skupne odvzeme ogljika iz člena 4(1), točka (b), člena 4(2), točka (a)(ii), ali člena 4(5), točka (b), ali skupne emisije iz tal iz člena 4(2), točki (b)(ii) in (iv);
- (l) povečanje neposrednih in posrednih emisij TGP_{povezani} iz člena 4(1), točka (c), člena 4(2), točka (a)(iii), člena 4(2), točka (b)(v) in člena 4(5), točka (c);
- (m) razčlenitev po plinih, virih, ponorih in zalogah ogljika glede na informacije iz točk (j), (k) in (l);
- (n) trajanje obdobja spremljanja dejavnosti;
- (o) količino uporabljenе biomase in dokazilo o njeni skladnosti z minimalnimi trajnostnimi zahtevami iz člena 7(3);
- (p) kakršne koli posredne trajnostne koristi iz člena 7;
- (q) v primeru gospodarjenja z ogljikom, posredne koristi iz člena 7(2);
- (r) sklic na katero koli drugo mednarodno ali nacionalno certificiranje, vključno z edinstveno številko ali kodo certifikata o skladnosti;
- (s) vrsto mehanizma odgovornosti, prispevek dejavnosti k mehanizmu ter odgovorno fizično ali pravno osebo;
- (t) količino in veljavnost certificiranih enot;
- (u) kakršne koli negotovosti pri količinski opredelitvi odvzemov ogljika in zmanjšanj emisij iz tal v skladu s členom 4(12).

PRILOGA III

Osnovne informacij, ki jih je treba vključiti v register Unije in certifikacijske registre iz člena 12

V registru Unije in certifikacijskih registrih so za vsako dejavnost in vsako certificirano enoto navedene naslednje osnovne informacije:

- (a) ime in vrsta dejavnosti, vključno z imenom in kontaktnimi podatki upravljavca ali skupine upravljavcev;
- (b) lokacija dejavnosti, vključno z geolokalizirano lokacijo meja dejavnosti, ob upoštevanju zahtev države članice za kartiranje v merilu 1: 5 000;
- (c) trajanje dejavnosti, vključno z datumom začetka in konca;
- (d) ime certifikacijske sheme, sklep Komisije o priznanju te sheme iz člena 13, pravila in postopki certifikacijske sheme ter seznam imenovanih certifikacijskih organov iz člena 11 in njena letna poročila iz člena 14;
- (e) sklic na veljavno certifikacijsko metodologijo iz člena 8;
- (f) neto korist trajnega odvzema ogljika iz člena 4(1), neto korist začasnega odvzema ogljika iz člena 4(2), točka (a), neto korist zmanjšanja emisij iz tal iz člena 4(2), točka (b), ali neto korist začasnega odvzema ogljika iz člena 4(5);
- (g) kakršne koli posredne trajnostne koristi iz člena 7;
- (h) certifikacijski status, vključno s certifikati o skladnosti ter poročili o certifikacijski presoji in ponovni certifikacijski presoji iz člena 9; količina in status certificiranih enot, na primer, ali so izdane, opuščene, potekle, preklicane ali dodeljene za rezervo, ter končna uporaba certificiranih enot in subjekta, ki jih uporablja.